

1. Reusner, Ferencius : Delibationem captivitatibus et post
liminii submittet. . . 1645.
2. Schreiber, Johann : Decades duae conclusionum theoreti-
co-practicarum in jure tam civili quam Saxonesco hodie
maxime controversarum quaestionum. 1645.
3. Strauch, Augustinus : Successionum ab intestato dispu-
tatio I. de generalibus et bonorum possessionibus. 1645.
4. Strauch, Augustinus : Successionum ab intestato dispu-
tatio IV. de successione ascendentium. 1645.
5. Strauch, Augustinus : Successionum ab intestato dispu-
tatio III. de successione descendentiis. 1645.
6. Strauch, Augustinus : Successionum ab intestato dispu-
tatio VI. de successione conjugum. 1645.
7. Strauch, Augustinus : Successionum ab intestato dispu-
tatio V. de successione collateralium. 1645.
8. Strauch, Augustinus : Successionum ab intestato disputa-
tio VII. de successione fidei. 1645.
9. Inerus, Gualfridus : Conclusiones haec Legitimas ex libro
Fudril. sumptas objicet. . . 1645.

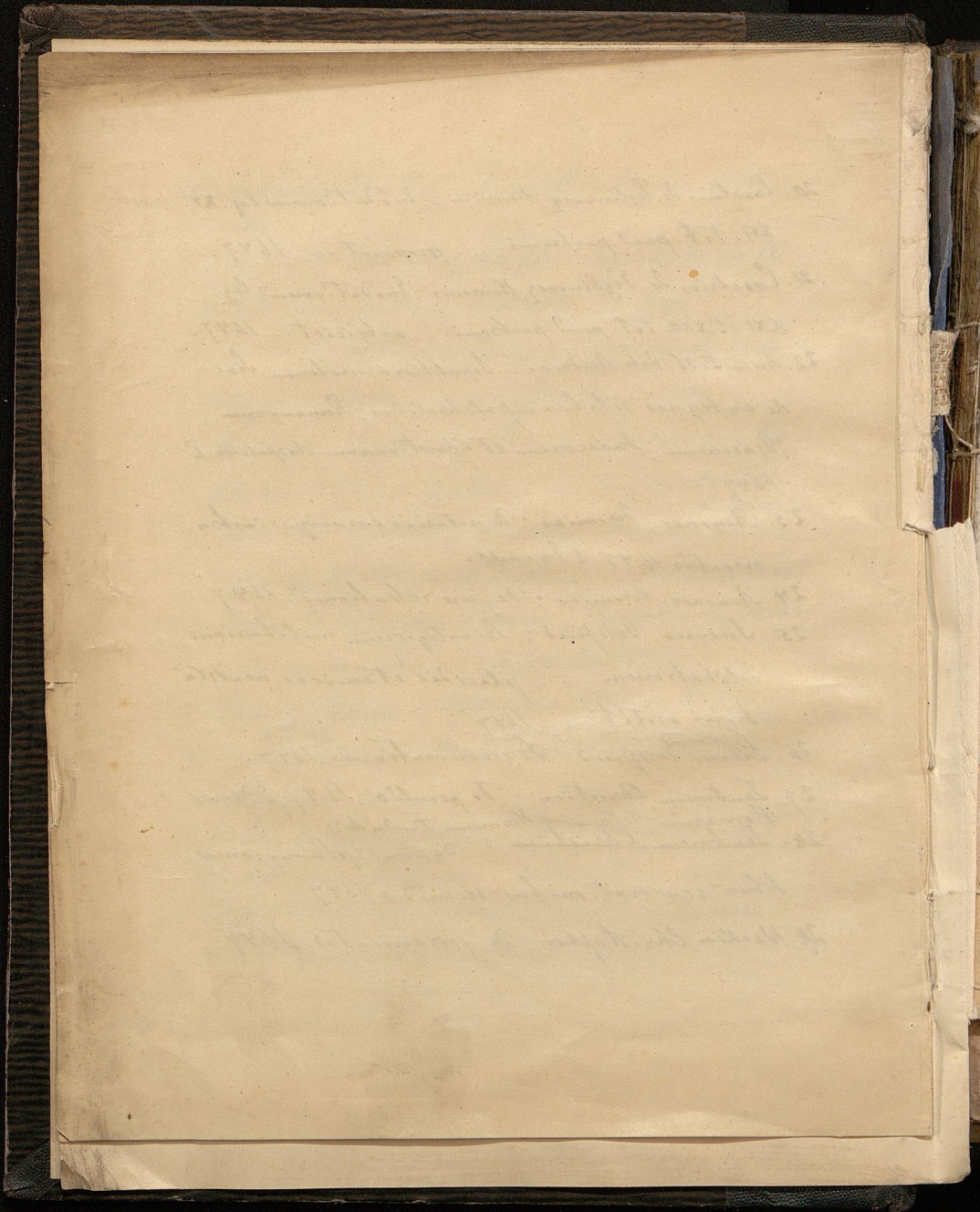

10. Taubmann, Christian: De exceptionibus peremptoriis
1645
11. Coselius de Peglinovez, ^{Henricus} Henricus: Enodatio XV, XVI, XVII
X. tit. pand. postremi habebitur . . . 1646.
12. Coselius de Peglinovez, Henricus: Enodatio leg. XI. XII.
tit. pand. postremi . . . habebitur . . . 1646.
13. Coselius de Peglinovez, Henricus: Enodationem leg.
XIII, XIV. tit. pand. postremi . . . subjiciet. 1646.
2. Inaph.
14. Coselius de Peglinovez, Henricus: Enodatio rubricae
leg. I. II. III. Tit. pand. postremi . . . habebitur. 1646.
15. Coselius de Peglinovez, Henricus: Enodatio leg. IV. V.
II. tit. pand. postremi . . . habebitur. 1646.
16. Spurling, Johann: Aphorismi physici de igne. 1646.
17. Inerus, Gumpfried: De concursu et cumulatione
actionum. 1646.
18. Coselius de Peglinovez, Henricus: Enodationem leg. XIX.
XX. tit. pand. postremi . . . subjiciet. . . 1647.
19. Coselius de Peglinovez, Henricus: Enodationem leg. XVIII.
XVIII. Tit. postremi . . . subjiciet. 1647.

20. Coselius de Teglinow, Henricus: Inodationem leg. 81.
 81. tit. pand. postremi. . . proponit. . . 1647.
21. Coselius de Teglinow, Henricus: Inodationem leg.
 81. et 82. tit. pand. postremi. . . subjiciet. . . 1647.
22. Anstett, Joh. Andreas: Sepultura veterum. Liber
 de antiquis ritibus sepulchralibus, Romanorum,
 Graecorum, Iudaeorum et Christianorum. Aetpeltio I.
 1647.
23. Reusner, Hieronimus: De notariis eorumque instru-
 mentis 1647. 2 Exempl.
24. Reusner, Hieronimus: De jure relevationis. 1647.
25. Ineovus, Gottfried: Privilegiorum militarium
 delibationem. . . placidae et emiceae ventita-
 tioni sistit. 1647.
 Ineovus Nergel. 1647.
26. Ineovus, Gottfried: De reconventiones. 1647.
27. Jambmann, Christian: De peculio. 1647. 2 Exempl.
 Hornarius, Augustus v. Hermann, Friedrich:
28. Jambmann, Christian: De conceptum concep-
 tibus seu nationibus secundis. 1647.
29. Wacken, Christophor: De juramentis. 1647.

DEO OPTIMO MAXIMO FORTUNANTE 10

Collegij Juridici 3

Successionum ab intestato 31

DISPUTATIO PRIMA 1645 3

De

GENERALIBUS ET BONORUM POS- SESSIONIBUS,

In Celeberrima Academia Wittebergenſi

PRÆSIDE

AUGUSTINO STRAUCHIO,

J. U. D. & P. P. & c.

Respondente

JOH: FRIDERICO â Bursfersroda

Equ, Thuring.

Habebitur

ad d. XI. Januarij, Horis matutinis,
in Auditorio Jctorum.

WITTEBERGÆ

Typis JOHANNIS RÖHNERTI, Acad. Typogr.

XXX

clō lo c XLV.

CS

PRO... CONTINUED

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

nes
ref.
pr. 3
pro
l. au
C. ca
est o
qua
sifi
tant
p. u
For
sine
succ
Juri
mod
Vid.
enu
PER
Inf.
Qua
sed p
Pice
verfi

CUM DEO. Thesis I.

SUCCESSIO (quamvis id vocabulum aliàs πολύσημον sit) plerumq; & potissimum in Jure est universalis acquisitio hereditatis,

Varias vocum SUCCEDERE & SUCCESSIONIS significaciones recensent Dn. Valentinus Forsterus in tract. de heredit. quæ ab intest. defer. libr. 1. c. 1. Ferd. Vasq. de success. creat. in præfat. & Vultej. ad pr. 7. de testam. ordin. n. 4. & seqq. In jure crebriores sunt hæc. I. Quando pro ipsa hereditate accipitur, ut in l. mater 19. in pr. ff. de inoffic. testam. l. auferitur 46. D. de Jur. fidei. l. Cum propiorem. 2. C. unde legit. l. ancilla 9. C. commun. de success. l. Quatenus 19. C. fam. heredit. Deinde (quæ etiam est omnium potissima in Jure, nostroq; Instituto maximè congrua) quando denotat ut in thesi habetur, ACQUISITIONEM, quæ consistit in facto & Jure. Verbalia enim in 10. propriè & primò denotant actum ipsum verbi unde derivantur. P. Calæfat. ad l. 7. de pact. n. 11. Hug. Donell. lib. 6. comment. c. 2. & lib. 19. c. 1. Dn. Valent. Guil. Forst. in amic. schol. disquis. de donatione p. 6. Requiritur tamen & Jus, sine quo factum parum prodest. Unde & sæpè pro hoc solo Jure succedendi (quod hic quasi passivè accipitur, hoc est, pro eo, quod Juris beneficio successor, cui Jus consultum vult, obtinet; quemadmodum dicimus Jus Cognationis, affinitatis, minoris, mulieris &c. Vid. Lud. Charond. l. 3. περὶ ἀνάγ. c. 1. p. 171. Ofv. Hillig. lib. 19. Donell. enucl. c. 1. in not. sub lit. D. in fin. p. 445.) ponitur. Est autem acquisitio PER UNIVERSITATEM. §. f. j. per quas person. cuiq; acquir. Cai. l. 2. Inst. c. 2. in pr. t. t. D. de acquir. vel omit. hered. Donell. l. 6. comm. c. 1. Quæ vocula hic accipitur non pro rerum qualitate neq; quantitate, sed pro titulo seu Jure Universali. Vult. ad pr. 7. de Testam. n. 2. Alex. Picenard. ad rubr. de Testam. De modis autem acquisitionis per universitatem vid. Gædd. ad l. 70. §. 1. n. 2. de V. S. Anson. Cont. in lib.

A 2

Dispu.

Disputation. cap. 12. ubi septem recenset & Doctores communiter. ad S. final. Instituit. per quas person. cuiq; acquiritur. Acquiritur hoc modo HEREDITAS. Quæ vox ab hero seu domino originem habet. Cassiod. in pr. 2. 15. & 77. Cujac. lib. 5. Observ. c. 10. & in not. ad d. S. f. Inst. de hered. qual. & diff. Petr. Fabr. ad l. 19. de R. J. Christ. Becman. de O. L. L. in voc. Hercules p. 219. pr. edit. Eo ipso enim; quo heres est, dominus quoq; efficitur. Unde & heredes pro dominis frequenter ab antiquis dicuntur. s. fin. l. de her. qual. & diff. S. Pomp. Fest. libr. 8. de V. S. & vice versâ domini pro heredibus l. istis ad quem 22. D. de acquir. vel omitt. hered. l. 1. §. 2. de ventre in possess. mitt. l. qui pecuniam 22. D. de statu liber. Cujac. lib. 10. Observ. c. 16. Vacan. à Vacun. libr. 13. Declar. 50. n. 4. Hotom. ad d. S. f. ad verb. pro domino gerere. plurima ex aliis etiam autoribus habet exempla Guil. Forner. libr. 1. selection. capit. 19. Et infinitis veterum latinitatis autorum locis id comprobari scribit Ant. Faber. libr. 4. Coniect. c. 4. ferè circa finem. Unde (quod quasi obiter notandum) rectius scribitur absque diphthongo, sicut & in Pandectis Florentinis (quarum maxima est autoritas. Sunt enim eæ opiniones omnium supra cæteras; quippe à quibus omnes alia manarunt. Anton. August. libr. 1. Emendar. cap. 1. Anton. Cont. libr. 1. Disputat. Jur. Civ. cap. 6. Alb. Gent. in disputat. de libr. Jur. Civ. capit. 2. pag. 20. Gœdd. ad rubr. de V. S. num. 25 & 26.) Per simplex E hæc vox scripta semper reperitur. Wefenbec. ad d. S. fin. n. 5. Johan. Borcholt. de grad. sub titul. unde hereditas dicatur pag. 145. In antiquis quoque inscriptionibus nunquam cum diphthongo hanc voculam se observasse, ac perinde typographorum culpâ erroneam inscriptionem per Æ introductam esse refert Bernhard. Walther. libr. 1. miscellan. capit. 31. Dissent. quoad derivationem hanc variè Isidorus libr. 9. Etymolog. capit. 5. Anton. Govean. libr. 1. var. lect. capit. 25. num. 3. & ad l. 1. D. de vulg. & pup. subst. Vigil. Zuichem. ad d. S. f. Inst. de hered. qual. & diff. Hotom. ibid. & lib. 1. amic. resp. c. 6. Gœdd. ad l. 24. n. 3. & l. 19. in fin. de V. S. Pratej. & Calvin. in lexic. Neque obstat nostræ derivationi quantitas primæ syllabæ, quæ in vocibus istis non est eadem. Nam & alia quàm plurima talia habentur exempla. Vid. Agell. libr. 12. N. A. capit. 3. Christian. Becman. de O. L. L. in voc. Lucubro pagin. 265. prior. edition. Gœdd. ad leg. malum 242. §. viduam 3. numer. 3. de V. S. Hereditatis autem vocabulum in thesi generalitè accipitur

accipitur prout bonorum possessionem non excludit *l. hereditatis*
138. de V. S. l. 3. §. 7. D. de bonor. possess. l. 19. §. Si patronus 2. D. de
cond. & dem. l. 1. §. 7. D. ad SCum Trebell. l. fin. Cod. Qui adm.
ad bonor. possess. Non contrariatur thesi, quod hereditas definiatur
per successorem *l. nihil est aliud 24. D. de V. S. l. hereditas 62. D.*
de R. J. Longè aliter enim in dictis ll. Successionis vox accipitur, at-
que in thesi. In illis usurpatur pro re succedente, quæ jus illud u-
niversum obtinet, ac personam defuncti repræsentat. Dicitur e-
nim hereditas domina l. non minus 31. in fin. D. de heredib. instit. l.
liber homo 13. §. 2. ad Leg. Aquil. l. hereditas 9. C. de pos. & locum defun-
cti obtinere d. l. 31. d. hered. instit. l. 34. de A. R. D. Vnde in jure con-
sistere dicitur per incorporales J. de reb. corporal. & incorporal. l. here-
ditas 50. in pr. de hered. pet. l. 1. de div. rer. l. hereditatis 119. de verbor. si-
gnific. & licet nusquam sit, jure tamen fingitur esse, ob insignes uti-
litates ante aditionem provenientes Br. Jas. Castr. & Dd. commun.
ad rubr. de acquir. hered. Dn. Valentin. Forster. libr. 7. de success. capit. 2.
Dn. Valentin. Guil. Forster. part. 1. tract. Just. disp. 15. ib. 1. Don. libr.
6. comm. c. 2. Anton. Fab. lib. 14. conject. c. 20. & libr. 1. Jurispr. Pap. tit.
6. pr. 5. Diff. Gædd. ad d. l. 24. n. 3. 9. & seqq. de V. S. Gifan. ad d. l. 62.
de R. J. ibidemq. Hænon. disput. 8. ad regul. jur. quæstion. 1. statuentes
per successionem in definitione hac hereditatis significari causam
vel titulum acquirendi. Quam opinionem eleganter refutat Hil-
lig. l. b. 6. Donell. enucl. c. 2. lit. D. Aliter diff. And. Alciat. & Brechæus
ad dict. l. 24. de V. S. n. 5. existimantes successionem hic passivè intel-
ligendam, pro rebus ipsis ac bonis. Improbant Val. Forst. lib. 2. de
heredit. c. 3. Hilliger. d. l. lit. C. Gædd. d. l. n. 7. Borch. de grad. pag.
148. & seqq. Aliter diff. Spigelius in lexico, successionem exponens a-
ctivè, pro aditione seu agnitione. Quem refellunt Gædd. d. l. n. 6.
Donell. & Hillig. d. l. Different igitur successio, de qua in thesi, &
hereditas, ut res & acquisitio ejusdem r. 1. de acquir. hered. Neq; obstat
thesi: quod acquisitio in suis non videatur habere locum; cum ibi
continuatio potius dominij ipso jure, & liberæ bonorum admini-
strationis adeptio censeatur. Vivo enim ad huc patre domini exi-
stimantur. Vnde quoque hereditas in ijs non habere locum putatur.
l. in suis ii. D. de lib. & posth. §. sui autem. 3. J. de Hered. que ab intest.
defer. Ut sic Sui per hoc genus videantur exclusi. Respondetur enim;

isthæc omnia improprie & per fictionem quandam Juris Civilis fieri,
unde & civiliter intelligenda esse, ne videlicet opus sit fictione he-
reditatis jacentis, quæ interim, donec adeatur, defunctum repre-
sentet. Dn. Val. Forst. *de hered. que ab intest. defer. lib. 1. c. 3. & lib. 2.
c. 8. n. 6.* sui enim statim ipso Jure heredes existerent *l. in suis 14. D. de
suis & legit. & illico tales apparere dicuntur l. f. §. fin verò perperuò 2.
C. de curat. furios.* Unde & eo modo neque successio in ijs locum
habere dicitur *l. 1. §. sciendum 8. D. de suis & legit.* Fingitur enim fi-
lius cum patre una & eadem persona *leg. 16. D. de furt. l. si quis pro eo
§ 6. §. 1. D. de fide juss. l. f.* (quam incongruè accipit. Vacon à Va-
cun *libr. 1. decl. 9. n. 1. Convenientius. A. Fab. lib. 1. Jur. Papin. t. 8. n. 7.*)
C. de impub. & aliis substit. ratione patriæ potestatis. Cujus fictionis
significandæ gratiâ filius familias dicitur ut & paterfamilias *d. l. 11.
D. de suis & leg. Anton. Fab. d. loc. Jur. Papin. illat. 4.* Unde & in *d. l. 11.*
non appellatur veri domini vivo patre, sed quasi & quodammodo, &
quasi continuari dominium dicitur in *d. §. sui 3. Inst. de heredit. qua ab in-
test. defer.* Quæ particula satis indicant improprietatem arg. *l. id
tempus 14. §. 1. D. de Usurp. & usuc. l. 7. §. 6. vers. quod cum est. D. de
pactis.* Hinc in Jure nostro, quasi contractus, quasi dominium,
quasi possessio &c. improprie id, cui hæc vocula Quasi adjungitur,
denotant. Plura refert exempla Rebuff. *ad l. stuprum 101. §. 1. D. de V.
S.* Dicitur etiam in *d. l. 11. non videri hereditatem.* Item non videri he-
reditatem percepisse. Ex quibus omnib. satis apparet, isthæc omnia
improprie, immo fictè intelligenda esse. Dicuntur enim tantum
domini κατὰ νομὸν, ob spem dominij consequendi, ut habent
Alicius *ad l. 17. de acq. poss. n. 17. & Duar. ad tit. de lib. & possib. c. 3.*
Et ratione educationis & usus. Unde Cicero *in primâ Verr. Quibus-
cum vni nostra partimur.* Reapse igitur & rectè filius dicitur acquire-
re hereditatem. *l. Impuberib. 11. l. ei qui 12. l. 38. junct. à rubris à de acquir.
vel omitrend. her.* Quamvis non adire hereditatem, sed se eidem
immiscere, non eandem repudiare, sed se ab eadem abstinere dica-
tur. Unde acquisitio & recusatio generaliores sunt, non solùm ex-
traneis sed etiam necessarijs heredibus convenientes; aditio & re-
pudiatio specialiores. Vult. *ad §. Extraneis. §. 7. de hered. qual. & diff.
n. 1. Donell. libr. 7. comm. c. 1.* Diff. à thesi Ferdinand. Vasquius *de success.
creat. in prefat. n. 9.* existimans, successiorem in Jure nihil aliud esse
quam

esse
hanc
nostr

2
TE

super
mori
beto.
LL. X
§. 13.
per qu
(vel q

3

factu
eam v
cedem
futari
& legi
eitur,
stitit.
6. D. q
lum &
expres
17. C. 6
modè
si tab.
Accur
mentè
Forst.

esse quam ipsam hereditatem. Modò autem demonstratum est, hanc non esse potissimam neq; accuratam significationem in iure nostro.

2. Successio ista ratione delationis duplex est: TESTAMENTARIA & AB INTESTATO.

Quæ divisio in *l. 12. tab.* fundata ibi: Paterfamilias uti legassit super pecunia, tutelave suæ rei, ita jus esto. Item, Si intestatus moritur, cui suus heres nec escit, agnatus proximus familiam habeto: Si agnatus nec escit, gentiles familiam heriscunto. *Lips. in LL. Ximil. leg. 12. & 13. p. 6, l. 120, l. 195, §. 1, V. S. Ulpian. in frag. t. 18, §. 13. tit. 26. in pr. l. 1. l. 3. D. de hered. petit. l. 70. de acquir. hered. §. f. I. per quas pers. cuiq; acquir. pr. J. de L. Falcid. Nov. 22. c. 2. Cornificius (vel quicumque autor librorum ad Herenn.) lib. 1.*

3. Neque tertia species CONTRA TESTAMENTUM rectè adjicitur,

Quæ contingere existimatur, quando testamentum quidem factum est, voluntas autem testatoris infringitur, atque sic contra eam voluntatem succeditur. Sed præter fundamenta in thesi præcedente adducta, in quibus tantum duplicis speciei fit mentio, refutatur ista tertia per *pr. Inst. de hered. quæ ab intest. deser. l. 1. D. de suis & legit. l. filium 20, D. de honor. possess. cont. tab.* Ubi & is intestatus dicitur, qui testamentum Jure non fecit, aut si ex eo nemo heres existit. Paria enim sunt, non esse & illegitimum esse. *l. Quotiens 6. D. qui satisd. cog. l. 1. D. si quis vocat. in Jus non jer. sicut & paria Nulum & Inutile. l. 4. C. de l. hered. & ibid. Gotbofr.* Et ipse Imperator Leo expressè hanc speciem retulit ad successione in intestatam. *l. ut liberi 17. C. de collat.* Possèt etiam, si ab successione ad intestato commode non referretur, ad causam testati reduci, *l. 1. §. ita autem. D. si tab. test. nulla exstab. §. 1. & 2. J. de bon. possess.* ubi rationem addit Accursius, cur contra tabulas bonorum possessio dicatur ex testamento, quia scilicet sine testamento competere nequit. *Dn. Val. Forst. lib. 1. c. 8. & 9. de Hered. Dn. Valent. Guil. Forst. tract. Justin.*

p. 1.

P. 1. disp. 25. tb. 2. Henon. disp. 8. ad Select. Pandect. matr. tb. 1. lit. B. Diff. Didac. Covar. lib. 4. variar. resolut. c. 21. Non obstat l. cum in adoptivis penult. §. 1. C. de adopt. ubi asseritur, filium adoptivum, licet Jus quidem succedendi habeat ex testamento & ab intestato, non tamen habere Jus agendi contra patris adoptivi testamentum. Quod idem de fratribus uterinis perhibetur in l. fratres 27. C. de inoffic. test. ubi manifesta tertiae speciei videtur fieri mentio. Respondetur siquidem, nullam esse consequentiam, propterea tertiam esse constituendam speciem. Negatur enim in istis ll. contrateamentum agi posse; quando autem contra testamentum agitur, tum semper res recidit ad causam testati vel intestati, ut modo demonstratum. Forst. d. l. 1, c. 10, n. 12. seqq.

4. Neque alia **CONVENTIONALIS** appellatur de Je. Communi scripto rectè statuitur, Successio enim pactis regulariter neque dari neque adimi potest,

Sive ea sint de hereditate acquirenda, sive dividenda, sive amittenda sive de hereditate ejus qui paciscitur, sive de hereditate tertij viventis hoc incisco, communiter tamen nullius sunt momenti. *l. Stipulatio hoc modo 61, de V. O. l. f. D. de suis & legit. l. pactum quod dotali 15 l. f. C. de pact. l. cum donatio 34, in fin. C. de transact. l. si quando 35, §. 1, C. de inoffic. testam. l. hereditas 5. Cod. de pactis convent. l. ex eo. 4. C. de inutil. Stipul. l. pactum 3, C. de collat. & c. Quæ autem vera & universalis subsistit ratio, quod pacta hæc non valeant, disquiritur. Et quidem rationes 10. refert Dn. Val. Guil. Forst. in tract. de pactis. c. 6, p. 148. & seqq. quarum tres à Jctis vulgò potiores statuantur: Cæteræ enim minoris roboris esse putantur. 1. Quia conventiones hæc contrariantur bonis moribus. *d. l. 61. de V. O. l. donari 29. §. fin. ff. de donat. d. l. 4. C. de inutil. stipul. d. l. f. C. de pactis.* Probatur hoc ulterius; quoniam in se sunt turpia *d. l. 29. f. D. de donat.* Non enim probè de hereditate viventis agitur *l. ita tamen 27, §. à patre 4, D. ad SCtum Trebell. & improbus existimatur qui sollicitus est de viventis hereditate l. 2. §. interdum 2. de vulg. & pupil. substit.* Unde paciscenti ut indigno aufertur hereditas *l. 2, D. de his quib. ut indign.* Casum enim*

enim adversamque fortunam spectare hominis neq; civile neque naturale est *l. inter stipularem 83, § sacram. 5. vrs.* sed hac dissimil. a. *D. de V. O.* Et continent votum captandæ mortis. Sunt enim odiosæ & plenæ tristissimæ & periculosi eventus *d. l. f. C. de pact.* Contra bonos mores autem pacifici nemo potest. *Paul. lib. 4, sent. tit. 1, §. 4.* Et ea quæ contra bonos mores fiunt, non sunt sequenda *l. 1, §. Illud 7, D. de positi.* neq; servanda *l. alia 14, §. un. D. solut. matrim.* nullius sunt momenti *l. generaliter 26, D. de V. O.* nullam vim habent *l. 6, C. de pact. eorum nulla est obligatio l. si stipulor 35, in pr. § 1, D. de V. O. c. non est obligatorum 58, de R. I in 6.* Veruntamen hæc ratio omnibus pactis successorijs applicari nequit; putâ pactis de non succedendo ei ipsi, cum quo aliquis paciscitur. Quomodo enim is contra bonos mores fecisse videbitur, qui de non succedendo paciscitur? *Ant. Fab. in r. r. ad l. 38, D. de pact.* Non potest videri sollicitus de viventis successione, neque ejusdem mortem captare, dum sibi ipsi præripit succedendi facultatem. *Hart. Pist. lib. 4, quæst. 1. n. 2.* Et si simpliciter sunt contra bonos mores, cur reciproca de succedendo inter milites conceduntur, cum ne militibus etiam aliquid contra bonos mores aut leges facere liceat, nec in testamento quidem, etsi aliâs hoc quomodo cunq; factum sit, ratum habeatur *l. doctorem 16, l. miles ita 41, § 1, de mil. test.* Votum etiam istud regulariter non præsumitur *l. de fidei commiss. u. C. de transact.* præsertim inter Germanos, qui fide & armis omnibus gentibus præstant, veteri elogio Taciti *13. annal & pleriq; boni.* Bolognet. *Ital. add. l. f. C. de pact. n. 66.* Unde istud Italis relinquendum esse scribit. *Vd. Zaf. lib. 2. cons. 1. n. 38.* indignante Fachineo *lib. 8. Controv. Jur. c. 72.* Neq; ejusdem suspicio confestim actum reddit irritum *arg. l. 35. §. sed si quisdem 5, C. de Donat.* Et apparet idem ex institutionibus, substitutionibus, donationibus mortis causa, legatis, fidei commissis tota & successione testamentariæ, imo & ab intestato materia. *Fac. huc §. si autem quis ita 3. 7. de pup. substit.* Rein. Bachov. *Echt disput. miscell. c. 13. p. 109.* Nicol. Everh. *jun. cons. 7. n. 6. § 7. vol. 2.* Jac. Rick. *de un. prol. c. 3. n. 25.* Barth. Muscul. *de succ. conv. § anom. cl. 1. membr. 1. concl. 3. n. 44. A.* & suspicionem istam vanam non fuisse multis exemplis historiæ Romanæ probat A. Guib. *in libr. quæst. Jur. memomb. c. 7.* Altera ratio (quæ tamen ad priorem quoq; referri possit) est.

B

Quod

Quod talia pacta liberam testandi facultatem auferant *l. cum duobus*
52. § idem respondit 9. D. pro soc. d. l. pactum quod dotali 15. C. de pactis.
cum tamen voluntas hominis debeat esse ambulatoria usq; ad vitæ
supremum exitum *l. cum bic 32. § penitentiam 3. D. de donat. inter vir.*
Uxor l. quod si 4. D. de adimend. vel transf. legat. l. 1. C. de SS. Eccles. A.
Fab. lib. 1. Jurisp. Pap. t. 3. pr. 2. illat. 14. Quod tamen absurdissime
in hac questione quotidie allegari ait Matth. Wesenb. *consl. 71. n. 7.*
Quia etiam si valerent, non tamen aliter, quam virib; ultimæ vo-
luntatis sustentarentur, adeoq; mutari & revocari possent. *l. si quis*
22. in pr. D. de legat. 3. Idem Wesenb. *ad paragr. Codicillis 2. n. 4. §. de*
Codicill. Et quamvis Dauth. *in tractat. de test. sub tit. de mutand. test.*
potest. n. 85. pag. 126. Wesenbecium refutare conetur; certum tamen
est, rationem istam parùm concludere. Quomodo enim per pa-
cta de non succedendo facultas testandi constringi potest? Adeo
non ut ea etiam amplietur. Et hoc pactum non pertinet ad causam
successionis testati, sed tantum ad excludendam successionem inte-
stati. Cacheran. *de iur. 100. n. 18. A. Fab. de errorib. pragmat. decad. 12.*
err. 4. Gasp. Schiffoedegh. l. 1. disp. forens. ad A. Fabrum tit. 29. quest. 1.
Et quid si non de tota hereditate pactum incatur? An non de residuo
dominus testari poterit? Quid si non de hereditate propriâ, sed ter-
tij cuiusdam viventis, hoc inficio, pacta fierent, quomodo in præju-
diciu[m] tertij viventis ista vergero possent? Ut rectè quoq; animad-
vertit Hart. Pist. *lib. 4. quest. 1. n. 5.* An non etiam aliquis sibi indi-
rectè & per consequentiam testandi facultatem auferre potest *arg.*
Auszent. ingressi. C. de SS. Eccles. Dn. Val. Guil. Forst. ad paragr. Alia
autem 2. Inst. de donat. Dauth. de Testam. n. 99. Aliquot modos afe-
rendi eandem refert Jac. Rick. *de Vn. prol. d. c. 3. n. 17.* Tertia rat.
Quia successiones & hereditates Jure publico deferuntur, per modes
solennes. Wesenb. *ad d. paragr. 2. §. de Codicil. n. 4. Barth. Muscul. de*
succ. corp. & anom. cl. 1. memb. 1. n. 43. A. Lex enim 12. tab. & testandi
licentiam civi Romano dedit, & hereditatum heredumq; ab inte-
stato jura introduxit. *l. 3. D. qui testam. fac. poss. l. 120. de V. S.* Priva-
torum autem pacta adversus Jus publicum nihil valent, ut in hac ip-
sâ questione respondit Ictus Papinian. *in l. f. D. de suis & legit.* Et
aliàs habetur in *l. Jus publicum 38. D. de pact. l. Nennius 20. in pr. D. de*
relig. & sum. fun. l. 15. §. 1. D. ad L. Falcid. l. cerdonem 42. de operis li-
bert.

bert. l.
non f
riam
vel fi
ctio
Ant
cuc e
Jure
Rep
pta
Eth
4. v
degl
chov
urge
bus
mni
stati
tant
reve
jus
refe
stet
terp
just
14. n
2. il
C. a
ent
cau
fur
Ne
in
ren
liu
P.

bert. l. nec ex Pratorio 27. D. d. R. 7. Proinde vis & injuria fit legibus, non solum si testandi libertas pactione aliqua constringitur, sed etiam, si per pactum quis impeditur ab intestato ei succedere, cujus vel filius vel proximus agnatus est. Hinc fit, ut non valeant pactiones non tantum de succedendo, sed etiam de non succedendo. Ant. Fab. *d. decad. 12. error. 4.* Casp. Schifordegh. *d. loc. quest. 2.* Sicut enim acquirenda, ita etiam amittenda hereditatis sunt certi in jure nostro modi, ut exhereditatio, praeteritio, abstentio, repudiatio. Renunciatio autem per pactum de viventis bonis jure nostro recepta non est inter illos modos. Rein. Bachov. *Echt. d. cap. 13. pag. III.* Et hanc rationem potissimam appellat Hieron. Gabriel. *consil. 137. n. 4. volum. 1.* veram & germanam Anton. Fab. *d. l. catholicam Schifordegh. d. loc. in prefat.* & hac certiore nullam sibi videri scribit Bachovius *d. l.* Proinde, & eam, praeter dictos autores, potissimum, urget Petr. Heigius *quest. 23. n. 9.* Et est haec universalis ratio omnibus istis pactis prohibitis conveniens. Duae priores vero non omnibus conveniunt. Diss. quoad thesin Coras, *epistol. quest. c. 32.* statuens pacta de non succedendo regulariter prohibita non esse, sed tantummodo ea inter patrem & liberos, ubi in causa sit nimia patris reverentia. Cum tamen nusquam leges prohibentes ista pacta hujus rationis mentionem faciant, neq; alias reverentia paterna ad rescissionem contractus valida sit, nisi de minis & verberibus constet, in ijs etiam actibus, qui libertatam exigunt voluntatem. *l. interpositas 13. C. de Transact. l. si voluntate §. in pr. C. de resc. vend. l. fidejussor. 26. §. 1. D. de Pignor. c. veniens 15. x. de Sponsal. A. Gomez. 2. resol. 14. n. 27. Zoanett. rer. quotid. c. 47. n. 1. A. Fab. lib. 1. jur. Pap. t. 3. pr. 2. ill. 11. P. Buf. ad l. 22. D. de rit. nupt. n. 6. & 7. Gothofred. ad d. l. 13. C. de transact. §. l. 6. C. de his, que vi met. Fr. Daaren. (quem dissentientem frustra facit Fachin l. b. 2. Controv. c. 96.) ad tit. Digest. quod met. caus. c. 1 ubi etiam ad l. 1. §. 5. D. Quar. rer. act. non dat. §. l. pen. de furt. quae ob stare videntur, & à Coras. *d. loc.* urgentur, responder. Non enim dignitas vel potentia personae justum metum arguit *l. ad invidiam 6. C. de his que vi met.* Donell. *lib. 15. comm. c. 38.* Et si reverentia in causa est, nulla poterit oriri obligatio inter patrem & filium, neque naturalis, contra *l. frater à fratre 38. D. de Cond. indeb. P. Buf. ibid. n. 11. & seqq. A. Fab. lib. 1. j. P. t. 8. pr. 7. ill. 7. & lib. 20.**

*conject. c. ult. Donell lib. 12. c. 23. & libr. 14. c. 19. Henr. à Suerin repe-
rit deff. c. 10. neque ex causa Castrensis peculij civilis aliqua, contra
l. 4. D. de judic. l. actiones. 7. D. de obl. & act. & c. Donell. d. lib. 12. c.
23. Goedd. de contr. & comm. stipul. c. 7. n. 42. & seqq. De ijs alijs, quas
thesi obliare videntur, late agunt Dn. Val. Guil. Forster. in tr. de Pact.
d. cap. 6. p. 150. Goedd. de contr. & com. stip. c. 6. n. 64. & seqq. Harp-
precht. ad pr. 7. de hered. que ab int. def. n. 12. & seqq. Borch. in tr. de
quodlib. sub titul. Hereditas pactis non datur & c. p. 160. & seqq.*

5. Illudq;, Quod pactis successio non datur, extendi-
tur variè.

Ut verum sit 1. non solum de tota hereditate, sed etiam de par-
te, per l. pactum quod dotali 15. Cod. de pact. l. cum duobus 52. §. Idem
respondit 9. D. profocio. l. si quis in principio testament. 22. D. de legat.
3. Hart. Pistor. libr. 4. quest. 2 num. 3. Cagnol. add. l. fin. C. de pact.
num. 277. Menoch. consil. 794. num. 8. Nicol. Everh. consil. u. num. 6. &
27. volumin. 2. Andr. Tiraquell. de jur. primogen. quest. 6. numer. 14.
Ernest. Cothm. consil. 71. num. 76. Anton. Fab. 12. error. pragmat. 4.
Fachin. 5. controv. 84. Mulc. de success. conv. & anom. cl. i. memb. i. concl.
3. n. 50. sub lit. C. Secundum quam sententiam quoq; aliquando Sca-
bini Lipsenses pronunciarunt, Modest. Pift. 3 sent. de ult. volunt. c. 52. 2.
De re etiam particulari, quæ ex successione ad alterutrum contra-
hentium perventura esset. Alciat. ad d. l. f. n. 33. & seqq. Angel. consil. 66.
Modest. Pift. consil. 8. n. 19. lib. 1. Hart. Pift. d. libr. 4. quest. 1. num. 7. &
quest. 2. num. 4. & seqq. J. Dauth, ad d. leg. fin. num. 24. Diff. Decius
uterq; ad d. l. pactum Cod. de pact. Purpuratus ibid. num. 15. And. Gail.
Observ. 126. num. 8. & observ. sequent. n. 3. Hart. Hartmanni libr. 2. tit.
de pact. observ. 3. in fin. Anton. Tessaure. decif. 225. n. 11. Lud. Schrader.
vol. 1. consil. 19. n. 50. & seqq. Rosenth. in tract. de feud. cap. 7. concl. 25.
num. 10. & seqq. Harpr. ad pr. 1. de hered. que ab intest. deser. num. 39. &
multi ibidem allegati. Videntur tamen hi confundere pactum suc-
cessorium cum contractu, seu obligatione inter vivos inita, in perso-
nâ autem heredis effectum capiente, secundum Hart. Pistor. d. quest. 2.
num. 10. 3. Etiam si fuerint pacta reciproca de jure communi l. licet.
19. C. de pact. Gail. lib. 2. observ. 126. n. 7. And. Fachin. lib. 5. c. 86. Pet.
Pech.

Peck. de testam. conjug. libr. 1. c. 8. n. 2. & seqq. Tiraq. de Jure primogen. quæst. 6. n. 5. § 14. Hart. Pist. d. quæst. 2. n. 17. Cacher. decis. 100. n. 22. Tellaur. decis. 113. in fin. Simon de Pretis conf. 123. Wescnb. conf. 71. n. 12. M. Pistor. conf. 8. n. 24. & seqq. lib. 1. Cothm. consil. 8. n. 20. P. Buf. ad d. l. 61. de V. O. n. fin. Diff. Marfil. singular. 333. Oldrad. consil. 139. dubio 1. Caesar Barz. decis. Bonon. 14. num. 8. Verum & hi confundere videntur successio- nem cum obligatione. H. Pist. d. l. 4. Etiam si contractus matrimo- nialis inserta l. herediras. 5. C. de pact. convent. H. Pist. d. quæst. 2. n. 14. 5. Et etiam si inita fuerint à libetis vel parentibus. 6. De legiti- ma quoque. l. 1. §. Si impubere. 21. D. de collat. 7. Et licet juramen- tum accesserit. c. non est obligatorium. 58. de R. J. in 6. l. Juris gentium. 7. §. & generaliter 16. D. de pact. l. non dubium 5. versic. nullum etiam pat- rium. C. de ll. l. si quis inquilinos 112. §. f. D. de legat. 1. Nov. 51. & Ferd. Vasq. de success. creat. §. 18. n. 107. Mich. Grassl. in lib. recept. sent. §. successio ab intestato. q. 9. n. 7. Barth. Kellenb. de renunc. success. q. 1. n. 2. Faehin. lib. 8. c. 72. Gail. libr. 2. obser. 125. num. 2 & obser. 155. n. 1. Dn. Val. Forster. libr. 4. de hered. quæ ab intest. referunt. cap. 24. num. 7. Dn. Valentin. Guil. Forster. d. c. 6. de pactis pag. 162. Wescnbec. d. consil. 71. num. 2. & 6. Goedd. ad l. 3. princip. num. 38. de V. S. & in- tractat. de contrab. vel committend. stipul. cap. 6. conclus. 7. numer. 102. Donell. ad l. fin. Cod. de pact. num. 34. & seqq. Anton. Faber. de er- rorib. pragmat. decad. 41. Errore 5. Cacher. d. decis. 100. num. 3. Cal- par. Schifordegh. d. lib. 1. tractat. 29. quæst. 2. in med. Muscul. d. loc. B. n. 48. Hart. Pistor. d. lib. 4. quæst. 1. n. 20. & quæst. 2. numer. 30. (in quâ tamen poster. quæst. distinguit inter confirmationem pacti & inter obligationem ex juramento, quæ cum personalis sit, exinde eum, qui juramentum interposuit teneri, nisi perjurus esse velit, dicens. Negat Everh. jun. vol. 2. Consil. 11. n. 10.) & qui magno numero refe- runtur à l. Daurh. ad d. l. f. de pact. n. 15. Diff. Bald. ad c. unic. §. mori- bus. Si de feud. defunct. contentio sit. 2. feud. 26. Menoch. conf. 1. n. 168. Dec. ad l. pactum quod dotali 15. n. 2. C. de pact. & conf. 516. n. 5. it. conf. 556. num. 12. Johan. Campeg. de dote quæst. 79. part. 5. Harppr. ad pr. Inst. de hered. quæ ab intest. def. n. 33. cum plurimis allegatis n. 34. De Jure Canonico filia cum juramento renuncians paternæ sui celsioni ex eodem tenetur. capit. quamvis de pact. in. 6. Quod cap. tantum ad pa- cta de non succedendo restringendum & non extendendum esse ad ea de succedendo (extra calum l. fin. C. de pact. ubi pactum abf-

que juramento etiam valet & licitum est. Unde si juramentum ad-
jici potest & corroborat, non hoc fit vi istius capit. sed aliunde, ex
regula communi videlicet) præter Robert. Marant. *conf. 88. n. 5.*
Schurff. *conf. 96. n. 79. seq. Joh. Borch. de pact. c. 5. n. seqq.* Barthol.
Kellenb. *derenunciat. success. quest. 1. n. 2. & Dd. comm. ad l. pactum do-
tali 3. C. de collat. multis contendit Casp. Schiffordegh. d. l. 1. r. 29.*
quest. 2. De istius cap. ampliationibus & limitationibus præter alios
videantur I. Dauch. *in comment. ad d. c. H. Pist. d. l. 4. quest. 6. per tot.*
Barth. Kellenb. *in d. tr. de renunciat. success.* Plures regulæ istius exten-
siones referunt H. Pist. *d. l. 4. quest. 1. & 2.* Joh. Dauch. *ad d. l. f. C.*
de pact.

6. Non tamen omnia ejusmodi pacta de he-
reditate nullius sunt roboris: Quædam enim vali-
da sunt, ut, de conservandâ hereditate absq; omni
turpitudine,

Velut inter parentes & liberos, itemq; agnatos & cognatos ad
quos alioquin hereditas pertineret, verum ob delictum perperratum
(tale scilicet, ob quod tantum ab eo, cui succedendum esset, suc-
cessione istâ privari possunt: si enim ob delictum aliquod lege &
sententia judicis successione privantur, tum ratione istius pacti a-
missam hereditatem consequi nequeunt, utpote si deportari fue-
rint *l. 1. C. de her. inst. Natta add. c. quamvis. n. 106. in fin. de pact. in 6.*
Cagnol. *ad l. fin. C. de pact. n. 157.* H. Pist. *d. l. 4. quest. 4. n. 3.*) eadem
privarentur; ut si filius erga patrem ingratus, ut jure exheredari pos-
set, à patre pacto vel stipulatione ejus culpæ remissionem consequi-
tur, ille heres scribi, vel ab intestato patri succedere potest. Nihil
enim sic fit contra rationes *in sb. 4. relatas.* Permissum enim est pa-
tri ob causas ingritudinis justas filium exheredare. Sin autem pa-
ter eidem ingritudinem condonare filiumq; heredem esse voluerit
hoc etiam lege permittente facit. Cuilibet enim culpam in se com-
missam remittere licitum est. *l. 1. & l. f. C. de revocand. donat. Cag. ad*
d. l. f. n. 144. & seqq. C. de pact. H. Pist. d. l. 4. quest. 4. n. 1. & 2. Petr.
Heig. libr. 1. quast. 23. n. 14. & seqq. Gœdd. de contr. & comm. stipul. c. 6. n.

88. Neque hoc pacto successio defertur, sed tantum impedimen-
tum successioni obtans ita removeretur, ut causâ successio-
nis ad iuris communis terminos redactâ pacifcenti semper liberum sit, testa-
tusne an intestatus decedere velit J. Dauth. *de testam. tit. de mutand.*
testam. porest. n. 109. Pacta autem de remissione futuri criminis, ut
si à patre stipularetur filius, ne ob futuram ingratitudinem exheres
fieret nullius sunt momenti. Hæc enim turpem causam continent,
& ad delinquendum invitant, adeoque à bonis moribus aliena & de
jure invalida sunt. *l. Si unus 27. §. illud 3. & §. seq. D. de pact. l. illud*
convenire. §. D. de pact. dotal. l. Ita autem 5. §. Julianus 7. D. de administ.
& pericul. tut. Joh. Vaud. lib. 1. quest. 13. n. 6. & seqq. Illa autem &
Juri veteri minimè adversa fuerunt; cum & pater emancipans fi-
lium contractâ fiduciâ (de quâ vid. *Caj. lib. 1. inst. t. 6. §. Item per eman-*
cipationem. 3. Rayard. de autor prud. c. 5. p. 976. A. Cont. de heredit. &
bonor. poss. p. 64. & seq. Vultei. ad §. praterea §. n. 3. Inst. Q. M. J.
P. P. S.) sibi sic conservaret jus succedendi filio, instar patroni, vi-
stius fiduciâ quæ ob hunc finem tantum interponebatur *§. f. 7. de*
leg. agn. success. Caj. d. loc. A. Cont. d. loc. p. 66. & seq. Qui ad arroga-
ti impuberis hereditatem vocantur, possunt etiam ab arrogatore sti-
pulari, hereditatem sibi restitui, si ante pubertatem moriatur. *l. non*
aliter 18. D. de adopt. quæ alioquin arrogatoris foret. t. de acquisit. per
arrogat. Goedd. d. l. n. 89. & seqq. Hinc & in pactis dotalibus reserva-
tio successio-
nis in favorem agnatorum & liberorum facta valet. Ant.
Gometz. *ad ll. Tauri. l. 22. n. 19. Welenb. ad l. f. n. 12. C. de pact.* Secun-
dum quam sententiam Anno 1706. hic Wittebergæ à J. C. tis responsum
fuisse testatur Petr. Heig. *part. 1. quest. 23. n. 17. Vid. Hart. Pistor. d.*
lib. 4. quest. 4. n. 16. & seqq. ubi ad dissentientium à thesi Bologneti &
Vasquij objectiones respondet.

7. Valent etiam pacta generalia de dividendâ hereditate, undecunq; obvenerit.

l. 3. §. de illo 2. D. pro soc. arg. c. ne captanda. 3. de concess. prebend.
in 6. Cum enim hæ conventiones incerti hominis hereditatem con-
cernant; ijs omnibus incommodis, ob quæ alioquin pactiones pro-
hibentur, carent. H. Pift. *d. lib. 4. q. 1. n. 22. Mod. Pift. cons. 8. n. 17.*

Et seqq. volum. 1. J. Dauth. ad l. f. C. de pact. n. 118. Goedd. d. l. n. 99. Du Val. Guil. Forst. c. 6. pag. 154. de pact. Ubi & eleganter. d. §. 2. explicat & contra Riminaldum & Bereng. Fernand. probat, intercessisse ibi pactam de futurâ hereditate vivi, non mortui. Vid. Muscul. d. l. n. 84. Et seqq.

8. Minimè etiam nullius momenti sunt Contractus, per quos qui bona sua ita alteri concedit, ut illa ex vi obligationis contractæ post mortem obtineantur ab herede,

l. 1. C. ut action. ab her. Et contr. hered. ubi nova statuitur regula, ut obligatio quæ non coepit à defuncto vel contra defunctum, à personâ heredis vel contra heredem incipere possit. Quæ contraria est veteri regulæ, de quâ in l. dubium. C. Theodos. de divers. rescript. Et §. post mortem 12. J. de mut. stipul. Quæ pactiones tamen accurate inquirendo diversæ sunt à pactis de succedendo H. Pist. d. lib. 4. q. 2. §. f. Et q. 3. per tot. M. Pist. Consil. 19. n. 1. Et seqq. lib. 2. J. Dauth. ad d. l. f. C. de pact. n. 120. cum plurimis allegat. Quod autem vulgò in eo diffinitionem sitam esse autumant; Utrum fundentur in personâ paciscentis; an vero bonorum obventionem contineant, ut priore modo valeant, posteriore autem non; in eo refutantur à Fachin. libr. 5. Controv. c. 85. Et Casp. Schiffordegh. d. lib. 1. Disput. forens. tract. 29. quæst. 3. Et 4. qui tamen non negant licere cuilibet ita se obligare stipulando, contrahendo & alijs modis, qui tamen non debent esse de jure incogniti.

9. Sed & de fidei commissariis hereditatibus pacta non tantum cum herede gravato, sed & cum tertio quodam inita infcio gravato valent.

l. 1. l. cum proponas. 16. C. de pact. l. de fidei commissio. 11. C. de transact. Cujusmodi pacta legibus non contrariantur, neque improbabile votum captandæ mortis accelerant. Et sunt potiùs relictum conditionale, quod jam ex bonis defuncti recessit. Borch. in tract. de

de gradib. sub tit. heredit. pact. contract. convent. non dat. pag. 159. & seq.
Harpr. ad pr. 7. de hered. quæ ab intest. n. 13. Spem enim probabilem.
& jus ex defuncti testamento jam nactus est fidei commissarius, Bart.
ad l. is potest. 18. n. 11. de acquir. heredit. ut heredem institutum etiam
ad cavendum cogere possit l. cum Artemidoram. 4. C. ut in possess. legat.
l. inter omnes. 12. D. qui satis dare cog. Et non tam heredi gravato,
quàm testatori gravanti succedere intelligitur. l. coheredi. 41 § cum
filia, D. de vulg. & pupil. substit. H. Piff. d. q. 1 n. 24. Diss. Bolognet. ad
d. l. f. n. 36. C. de pact. Dauth. ad eandem n. 103.

10. Valida etiam sunt, si consenserit is de cujus
successione agitur, & in eâ voluntate ad mortem
usque perseveraverit.

d. l. f. C. de pact. Quo in casu etiam nihil fieri existimatur ad-
versus rationes, quæ alias prohibitioni pactorum successoriorum
subsunt. Jura enim præsumptiones à se introductas ob causam ali-
quam accedentem tollant. H. Piff. d. q. 1 n. 29. Lex autem permittit,
omnem turpitudinem applicata voluntas viventis tollit, testandi
licentia remanet, habetque hic consensus ejus, de cujus futurâ he-
reditate quaritur, vim donationis mortis causâ, quoad modum di-
videndæ hereditatis, ut per verba d. l. f. Et in causis, ad extremum & c.
C. de pact. opinatur Go. dd. d. c. 6. de contrab. & cum stipul. n. 100. cum
Natta ad d. c. quamvis de pact. in 6. n. 11. L. autem istam finalem tan-
tùm de pactis de succedendo minimè autè de non succedendo loqui,
proinde ad hæc incommodè extendi probat A. Fab. dec. 12. err. p. m. g. m.
4. Vide ad istam l. f. C. de pact. Cagnol. Bolognet. Dec. Gozadin. Al-
ciat. Dauth. & c.

11. Sicut & de hereditate inter milites.

l. licet. 19. C. pact. Quoniam, ut ibidem additur ratio, voluntas
militum quoquo modo contemplatione mortis in scripturam dedu-
cta vim postremi judicij obtinet. Valent igitur non ut pacta, sed
ut ultimæ voluntates revocabiles. Dn. Valent. Forster. libr. 4. de suc-
ces.

ces. capit. 24. num. 8. Hart. Pistor. libr. 4. qu. est. 2. num. 36. Unde ejusmodi reciprocas pactiones non tantum valere, sed & simplices cum Alex. Dec. Curt. junior. statuit Hart. Pistor. d. loc. contra Socin. Natt. Tiraquell. Vasquium & alios. Requiritur tamen, ut milites in castris degant, vel in expeditione sint, argum. §. sed haecenus 3. J. de mil. test. l. i. in fin. l. milites 15 l. pen. C. de test. mil. l. f. D. eod. non, ut in pugna vel discrimine praelij versentur. Hottom. conf. 72. n. 40. Hart. Pistor. d. q. n. 37. J. Dauth. de testam. n. 85. pag. 127. Diss. Cujacius libr. 16. obs. serv. c. 39. Extra castra autem Jure communi utuntur. Cacher. d. decif. 100. num. 46. Gail. lib. 2. observ. 118. n. 6. Proinde & illud privilegium militare ad militiam rogatam minimè pertinere asserit Muscul. d. loc. n. 69.

12, Non etiam nullius momenti censenda, quod consuetudine vel statuto alia pacta sunt inducta.

Cum enim potissima ratio, cur pacta successoria regulariter non stringant, ea sit, quoniam legibus sunt prohibita; sequetur, quando lege adjuvantur, ea quoque rata esse debere. Consuetudo autem est lex non scripta, & ejusdem cum jure scripto autoritatis & valoris, l. de quibus 32 cum ll. seqq. D. de ll. 2. F. 1. vers. legum autem Vid. praeter ceteros Gr. Lopez. animadvers. Juris Civ. c. 5. Pac. Cent. 1. qu. est. 14. Donell. 1. com. m. 10. & ibid. Olsv. Hillig. & ab hoc alleg. Neque obstat. lex 2. Codic. qua sit long. consvet. Loquitur enim de consvetudine irrationabili, per verba, ut aut rationem vincat & c. Arum. Exercit. Justin. 1. rhes. 21. & Disputat. ad D. 1. question. 12. quamvis aliter respondeatur à Gothofred. ibid. Donell. dict. loc. Muret. ad l. 37. de ll. Forcatul. dialog. 1. numer. 75. & seqq. Ludov. Vital. variar. lection. libr. 2. cap. 20. Rittershus. partition. feudal. libr. 1. cap. 1. qu. est. 9. Gœdd. ad l. 107. num. 3. de verbor. signif. Vid. And. Gerbard. Exerc. 1. qu. est. 9. Statutum etiam certo in loco legis vim habet. cap. 1. & 2. de constitut. in 6. Et statuta leges vocantur l. 6. in princ. D. Quod cujusq. univers. & c. l. f. de decret. ab ordinib. faciend. l. 25. ad municipalem. l. 11. §. 1. de munerib. & honorib. l. 10. de Decur. l. 10. C. de serv. reipubl. man. Somsbec. de feud. partit. 1. num. 2. & seqq. Unde consuetudine vel statuto approbari ejus-

ejusmodi pacta possunt ita, ut irrevocabiliter valeant Hart. Pistor. *d. quest. 2. n. 44.* Dn. Valent. Forster. *d. libr. 4. cap. 24. num. 23.* Harpr. *ad princ. Instit. de hered. & c. num. 27.* Et tales consuetudines adeo invaluisse, ut propemodum frustranea videatur omnis dubitatio, ait Petr. Heig. *d. quest. 23. num. 34.* Hinc tertiam heredum speciem veteribus incognitam jam moribus introductam asserunt Hotom. *d. conf. 73. numer. 34 & seqq.* Joh. Dauth. *d. loc. num. 86. vers. Nam est Hub. Gifan. er. feud. cap. 12. n. 58.* Sic in Germaniâ inter illustres personas pacta familiaria de successione, quæ vulgò **Erbvorbrüderung** vel **Erbvoersingung** vocantur, passim valent. Rationes quibus ea fulciuntur habent Nicol. Reufner. *libr. 1. conf. 7. num. 54.* Gail. *2. obser. 127.* Dauth. *in tractat. de testam. sub titul. de mutand. testam. potest. numer. 86. §. Et huc principum Germaniæ, & c.* Georg. Schonborn. *libr. 2. politic. cap. 3.* Ita pacti sunt duce: Saxoniz cum Landgravijis Hafsiz Anno 1268. Chytr. *in Chronic. Saxon. libr. 18.* Et postmodum etiam cum domo Brandenburgensi Renovatumque illud pactum est Naumburgi ad Salam Anno 1555. Sleidan. *libr. 26.* Et anno 1614. in vere ibid. Eodem modo pactum de succedendo inierunt Johannes Fridericus II. Johan. Wilhelm. & Johan. Frider. III. consentiente Landgravio Hafsiz cum Principibus Hennebergicis Anno 1554. Calend. Septemb. Conditio evenit in Principibus Hennebergicis Anno 1583. Schonborn. *d. loc.* ubi multa ejusmodi pactorum familiarium refert. exempla. Vid. Gail. *2. observat. 172. Zaf. volumin. 2. conf. 1.* Hotoman. *consil. 72. numer. 34.* Knichen. *ad Privileg. Saxoniz. c. 2. circa fin. & c. 3.* I. Dauth. *d. tractat. de testament. numer. 68. & sequentib.* Ubi in familijs talis consuetudo non est in veterata (hæc enim instar privilegii est *l. hoc jure 3. § ductus aque. 4. D. de aqu. quor. & astiv.*) requiritur confirmatio Principis, quæ & à magnis familijs jurisdictionem habentibus tutò peti solet secundum Petr. Heig. *d. loc. numer. 44.* & aliàs sufficit ad valorem ejus, quod de Jure non subsistit argument. *l. 2. Cod. quand. decret. op. non est. l. 5. Cod. de legat. l. 12. Cod. de ll. Dn. Valentin. Forster. libr. 4. de success. c. 24. numer. 26.* Valent etiam in Germaniâ passim pacta dotalia, de successione conjugum disponentia contra *l. hereditas 9. Codic. de pact. convent. Aupach. singular. allegat. libr. 2. capit. 21* & in Camera Imperii supremâ judicando firmata. Mynfinger. *Cem. 2. observ. 33.* quæ donationibus potiùs accensenda.

esse existimat Hart. Pistor. *d. question. 2. num. 16.* & in speciem donationis inter vivos cadere cum quam plurimis allegatis sentit Andr. Gail. *2. observat. 116. numer. 3.* Saxonico Jure pacta dotalia de hereditate conjugum quinque testes exigunt, & vi ultimæ voluntatis valent *part. 2. Constitut. Elector. 43.* Proinde & revocationi subjacent. Petr. Heig. *d. quæst. 23. num. 36.* Quod de consuetudine quoque passim, sicut in donatione mortis causâ *l. final. C. de donat. mort. caus.* receptum esse refert Welsenb. *in paratit. Digest. de pact. dotal. numer. fin.* Sic quoque pacta renunciativa foeminarum passim valent in Germaniâ de consuetudine. Muscul. *d. tr. concl. 5. & 6.* De Jure quoque Saxonico, sive in judicio sive extra judicium. *Sandrecht lib. 1. artic. 13.* Eaque sine juramento valida esse notat *ibid. gloss. Latin. sub liter. F.* Quod tamen non admittit sed consuetudinem fori Saxonici juramentum requirere ait. Hart. Pistor. *d. libr. 4. question. 5. numer. 3.* Vid. Muscul. *conclus. 5. numer. 185.* Pacta quoque de unionem prolium in Germaniâ recepta sunt, ut revocari etiam nequeant. Gail. *2. observ. 125.* Rick. *in tract. de un. prob. c. ult.* Heig. *d. q. 27.* Vid. de ijs acc. ratè scribentes Rick. Barth. Muscul. *d. tr. de succ. convent. cl. 1. meml. 3.* Ha. pr. *ad S. f. J. de adopt. n. 14. & seqq.* Atq; hæc quidem sunt | ræcipia pacta de succedendo & non succedendo, quæ valent. De cetero is præter Musculum vid. H. Piff. *lib. 4. quæst. 1. & seqq.* Dn. Val. Fort. *d. l. 4. c. 24. n. 8. & seqq.* Harpr. *ad pr. l. de hered. quæ ab int. est. def. & al.*

13. Equibus liquet, de Jure communi scripto aliam speciem ordinariam, præter duas in thesi secundâ propositas, non dari.

Pacta successoria enim quando conceduntur exorbitantâ Regulâ Juris Communis. Vid. Musc. *d. l. m. 1. concl. 1. n. 28.* & vel de consuetudine tantum, vel ex statutis tolerantur, vel vi ultimæ voluntatis sustinentur ratione quoque & respectu duarum dictarum successio num raro contingere existimantur.

14. Successionis autem vocabulo simpliciter posito

fito & testamentariam & alteram ab intestato designari certum est, nisi aliud evidenter è textu appareat,

l. 1. C. comm. de success. l. fluminum. 24. §. adjicitur 1. D. de damn. inf. l. 1. §. illud. tenendum 13. D. quod legat. Tiraquell. in tract. Le more sui sit. p. 2. decl. 7. n. 7. Valq. de success. creat. in prefat. n. 15. & seqq. Magnif. Dn. Leonh. Coppel. in trimestr. repet. tit. D. qui test. fac. ad rub. n. 15. Pet. Heig. de Legit. Success. c. 2. n. 13. Joh. Dauth. de testam. n. 6. Hænon. Disput. 8. ad sel. pand. mat. th. 1. lit. A. Diff. Socin. lib. 1. conf. 30. existimans hanc tantum intelligi.

15. De hâc autem, quæ ab intestato defertur, hâc & seqq. aliquot disputationibus, Deo optimo maximo conatus clementissimè fortunante, acturi ejus frequentiam, utilitatem & necessitatem multis inculcare non opus judicamus.

Quid enim fermè crebrius contingit in vitâ humanâ? ut non immeritò quod Ulp. ait in *l. 1. de in integ. restit. utilitas hujus tituli non eger commendatione*, ipse enim se ostendit: ad hanc materiam transtulerit Harpr. ad pr. *f. de success. quæ ab intest. def. n. 1.* Nulla enim peritè Juris Civilis materia habetur, quæ sæpius in foro occurrat, quàm hæc, teste eod. Harpr. ibid. Perfectior proinde ejus cognitio non tantum utilis, sed & prorsus necessaria erit.

16. Præcognoscendum autem est necessariò; quinam Intestati dicantur? Primò igitur intestatus dicitur ratione actus & facti, qui planè testamentum non fecit, licet de Jure facere potuisset.

pr. f. de success. quæ ab intest. def. l. 1. D. de suis & legin. l. 4. Cod. de legit. hered. lib. 45. Basil. tit. 1. c. 4. Aut quia fortè noluit, legitimis hereditibus,

redibus aliquid detrahere & proinde inutilem laborem suspicere re-
nuens, & sic sponte suâ iis legitimam hereditatem relinquere dicitur
in *l. conficiuntur* §. 1. *D. de Jur. Codic.* Aut si forte voluit, morte
tamen præventus fuit. Aut defuerunt ei necessaria ad testamentum.
Vult. *ad pr. I. de her. qua ab intest. def. n. 7. A. Cont. de hered. & c. pag. 18.*
Et hic quidem propriissimè intestatus dicitur.

17. Quid si Codicillos tantum fecerit, existima-
bitur etiam intestatus decessisse? A.

§. 1. *ibi Intestatus quis decedens fideicommittere Codicillis potest.*
F. de Codicil. d. l. 8. §. 1. D. de Jur. Codic. Testatum enim aut intesta-
tum esse est adjunctum hereditatis, quæ Codicillis neq; datur, neq;
adimitur. §. *Codicillis* 2. *f. de Codicill. l. Divi. 6. D. de Jure Codicill. l. Qui-*
dam 27. §. *un. D. de condit. insti. l. Scævola* 76. *ad Scrum Trebell. l. 2.*
l. 7. C. de Codicill. Directo scilicet. Verbis enim fidei commissa-
riis potest hereditas per Codicillos relinqui. *d. §. 2. f. de Codicill. d. l. 2.*
C. eod. Val. Forst. lib. 1. c. 20 n. 13. & seqq. Donell. libr. 7. comm. c. 19.
Vult. ad pr. f. de success. n. 7. Joh. Fab. ibid. n. 4. & Harppr. num. 473.

18. Nisi fuerit miles, qui per Codicillos testa-
tus existimatur, & in jisdem directò heredem in-
stituit,

l. 19. in pr. l. 35. l. 36. in pr. D. de testam. mil. Zoanet. in tract. de
Rom. Imp. n. 23. Olyv. Hillig. lib. 7. c. 19. Donell. enucl. in not. sub lit. N.
Militis enim testamentum imperfectum perfecti vires habet. d. l. 35. D.
de test. mil. Et quælibet ejus voluntas pro testamento habetur. l. ejus.
34. in fin. D. de testam. mil. In eo enim multa quoad ultimas volun-
tates peculiariter sunt recepta, ob præmium l. 26. in fin. D. eod. & sim-
plicitatem seu imperitiam in milite tolerabilem, ex armorum occu-
patione & defectu occasionis consulendi proveniente l. f. in pr. & §.
f. C. de Jur. delib. pr. I. de milit. test. ac periculis functionem. Un-
de qui in iisdem periculis eodem jure uti possunt. l. f. D. de test. mil.
Hotom. ad pr. f. de test. mil. Donell. lib. 6. c. 28. & ad rubr. C. de mil.
test. Bocet. lib. a. de jur. belli. c. 2.

19, Deinde

19. Deinde intestati nomine venit ratione effectus, & vel simpliciter, qui testamentum quidem fecit, sed aut vi vel metu extortum.

In testamentis enim voluntatis nostræ iusta sententia requiritur, *l. 1. D. qui test. fac. poss.* Atqui talis voluntas non potest dici nostra, sed potius ejus qui cogit; neq; iusta, cum sit contra Jus, quod liberissimam exigit voluntatem *l. 1. C. de SS. Eccles. l. 1. C. si quis aliq. test. probib. vel coeg. Nov. 22. c. 2.* Unde testamentum tale ipso Jure nullum esse & hereditatem ad legitimos heredes devolvi, non verò per se, sicut tanquam scripto indigno auferri probant Vasq. *lib. 2. de success. creat. §. 17. requis. 22. n. 4. & §. 5. & lib. 3. §. 21. limit. 7. n. 82.* Magnif. Dn. Leonhard. Coppel. *ad l. 1. D. qui test. fac. poss. ad voc. Voluntatis. n. 2. & in Disput. univers. success. 1. tb. §. lit. B. Hieron. Pantschm. lib. 2. quest. 22. n. 33. & seqq.* Quod expressè quoq; approbatur in *Constit. Elect. §. part. 3. Vid. & Dan. Moller. ibid. ut & lib. 3. Semeß. c. 42.*

20. Aut aliàs injustum,

d. pr. I. de heredit. qua ab intest. def. d. l. 1. D. de suis & legit. utpote, si Juris solennia omisit. l. 1. D. de injust. rupt. irrit. l. si unus 17. l. hæc consultissima 21. C. de testam. l. 23. C. de fideicom. r. r. J. de testam. ordin. vel contra jus exheredavit vel præterit filium famil. Quod testamentum nullius momenti dicitur in l. d. 1. D. de injust. rupt. irrit. & Injustum l. 3. §. D. eod. Paria enim sunt, aliquid omninò non fieri, & minus rectè. §. pen. I. quib. mod. test. infirm. l. quotiens. d. D. de bon. poss. contra tab. l. §. §. si convenerit. D. ad SCtum Vellejan. Heig. ad pr. J. Quib. mod. test. infirm. n. 1. ibidemq; Hotom. ubi & distinguit inter testamenti vitium insitum & adventitium. Vult. ad pr. I. de heredit. qua ab intest. & c. n. 7. Harppr. ibid. n. 433. & seq.

21. Vel non simpliciter, sed ex post facto, cujus testamentum infirmatum fuit, utpote si ruptum agnatione sui heredis, aut mutatione,

d. pr.

d. pr. I. de her. que ab intest. §. 1. & 2. I. de exher. lib. pr. §. 1. 2. 3. I. quib. mod. test. & c. d. l. 1. D. de suis & legit. d. l. 1. l. 3. §. 3. de injust. rupt. irrit. Hott. ad §. 1. I. de exher. liber. Duar. ad tit. de injust. rupt. & c. Don. 6. comm. 16. Vid. ibid. Osvy. Hillig. in not. sub lit. G. Et rupto quidem testamento per agnationem semper ad causam intestati res recidit, rupto autem mutatione non semper. Nam alio testamento posteriore prius quidem rumpitur, sed tamen ex testamento posteriore, testatus aliquis decedit. Vult. ad d. pr. n. 7.

22. Vel si irritum factum fuit, aut ex parte testatoris, ob capitis deminutionem,

d. pr. I. de her. & c. §. hoc a. s. I. quib. mod. test. inf. Ubi tamen, distinguendum: aut intervenit maxima vel media capitis deminutio, aut minima per arrogationem, & si mortis tempore in adoptivi patris potestate fuit, tum planè irritum fit testamentum, & neq; Jure Civili neq; prætorio sustentatur. Per emancipationem autem non redditur aliquis intestatus l. si quis 6. §. f. D. de intest. rupt. irrit. & c. Don. d. lib. 6. c. 16. De Jure novo non amplius per eam caput minuitur, sublata imaginariâ venditione de servitute, ut probant Donell. d. loc. Vacun. à Vacun. 1. decl. 16. n. 11. A. Govean. 1. V. L. 26.

23. Aut ex personâ heredis scripti, si heres non exstiterit,

d. §. 1. I. de her. qua ab int. def. d. l. 1. D. de injust. rupt. irrit. l. Si quis posthumus 9. §. ver. f. D. de liber. & posth. l. intestatus 64. de V. S. Et sic ex personâ heredis testamentum effectû caret; vel quia heres scriptus adire noluit, cum jure posset, hoc est, repudiavit, cum esset extraneus, aut abstinuit, cum esset suus: vel quia non potuit, etsi voluisset, impeditus aut naturâ aut jure. Et in his casibus magis propriè destitit testamentum dicitur §. cum autem 7. I. b. t. l. 9. §. 2. D. de liber. & posth. l. f. in fin. D. de condit. inst. §. 8. I. b. t. Et quamvis eo tempore, quo testator decedit, testatus decessisse videatur; attamen cum hæc res tractum habeat, & quodammodo ab herede dependeat, §. an-

te

te heredis institutionem 34. de legat. existimari non potest firmum, raram, perfectumq; testamentum quoad effectum, nisi aditâ hereditate, propter regulam Juris: vim omnem testamenti solvi, si nemo hereditatem adierit *l. si nemo 9. D. de test. tut. l. filium 20. in pr. D. de bon. poss. cont. tab. l. si nemo. 18. de R. I. l. 14. C. de fideicomm.* Harppr. *ad d. pr. l. n. 475. Phil. Matth. ad l. quamdiu 89. de R. I.* Redditur autem rûm demum irritum testamentum ex dictis causis, si nullus aditus substitutus, aut alius cum illo institutus, cui portio deficiens accrescat. Nam alterutro horum præsente & hereditatem acquirente, testamentum irritum non redditur. Vult. *ad §. alio autem modo. 4. l. quib. mod. test. infirm. n. 7.*

24. Quid autem habendum; quando heres scriptus hereditate indignus est? Et rûm quasi irritum sit testamentum.

Indignus licet hereditatem acquirere possit & vellet, culpâ tamen propriâ non admittitur; & si acquisita fuerit eidem aufertur: utpote si testatoris necem inultam reliquerit *l. i. siideo. l. sororem. §. t. t. C. quib. ut indign. ac t. t. D. de S. C. Silan.* Item, si defuncti voluntatem implere noluerit *l. non oportet. §. C. quib. ut indign.*

25. Idem quoq; asserimus de eo casu, quando scriptus hereditatis incapax est.

Tum enim redit ad caducum, vel causam caduci. Vult. *ad §. alio autem modo 4. l. quib. mod. test. infirm.*

26. Intestatus quoq; decedit ex post facto, cujus testamentum per inofficiosi querelam rescissum, vel per bonorum possessionem contra tabulas eversum est.

l. 17. l. 19. de inoff. test. l. ut liberis 17. C. de collat. §. 3. l. de exher. liber. Et dicit Imp. *in pr. l. b. t.* generaliter: *Si ex eo nemo heres extiterit.*

D Donel.

Donell. *d. lib. 6. cap. 16. & lib. 9. capit. 1. Jal. ad l. fin. C. de bonor. poss. contra tabul.* Et ceruum est quoad effectum tale testamentum æquale esse rupto & irrito. Ac quamvis quidem Prator ea, quæ Juris Civilis sunt, directò tollere nequeat, quoad vim tamen & effectum annihilare potest. Vid. Anton. Fabr. *libr. 1. f. P. t. 2. princ. 10. ill. 2. Dissent. Vultej. ad d. princ. l. de hered. que ab intest. deserunt. num 9. & quoad poster. Eman. Costa. ad l. Gallus. §. & quis si tantum p. 3. n. 120. & seqq. D. de lib. & posthum.*

27. Tandem intestatus quoq; dicitur ratione potentia, qui testamenti factionem activam non habet.

Utpote impubes, furiosus, prodigus, servus, deportatus & alij (quorum 15. recenset Anton. Cont. *de hered. & p. 18. in tab. l. credendum. 4. §. 3. D. qui pet. tut. l. 4. l. 5. l. 19. D. qui test. fac. poss. l. 37. de vulg. & pup. subst. l. 9. de reb. dub. l. 14. §. fin. ad l. falcid. l. 2. §. 5. 23. D. ad SCrum Tertull. l. omnem. 6. C. eod. l. 27. C. de testam. l. sciat 10. C. de leg. hered. Paul. *lib. 4. sent. t. 8. in pr.* Et hinc non propriè intestatorum nomine veniunt *l. 1. in pr. vers. planè. D. de suis & legit. hered. l. 2. §. 3. D. unde legit.* Cum privatio præsupponat habitum. Illic autem est defectus potentia *d. l. 4. D. qui test. fac.* proinde rectius intestabiles vocarentur. Forner. *ad l. 64. de V. S.* Quod autem potentiam in his locum habere contendit Hænon. *Disp. T. 12. tb. 1. & disp. 2. q. 2. ad l. 7. de R. J.* nisi de remotâ & quæ in actum deduci nequeat, nisi non & nomina ista amittantur, loquatur, non apparet, que modo locum habere possit. Proximam enim non adesse certum est. In usu autem Juris & loquendi intestati communiter dicuntur.*

28. Unde in statutis intestatorum nomine contineri dubium non est.

I. Quoniam hæc significatio Juris & loquendi communi usu recepta & approbata est. In statutis autem communem juris & loquendi usum observandum esse nemo dubitat *arg. l. librorum 52. §. quod*

quod tamen 4. D. de legat. 3. l. 18. §. item 3. D. de instr. vel instr. leg. Br. & alij in l. omnes populi 9. D. de 7. §. 7. II. Omnis hereditas aut ex testamento aut ab intestato defertur, & tertia species non datur. §. f. 7. per quas pers. cuigg. l. 1. D. de petit. hered. l. 1. in pr. D. si tab. test. null. sup. reb. 2. §. seqq. E. hereditas a pupillo, cui nullus testamento substituitus est, alterutro modo alij obveniet. Non autem priori. E. posteriori. Quapropter & pupillus intestatus ibi dicitur. Br. ad d. l. 1. D. de suis & legit. Valent. Forst. l. 3. c. 4. n. 14. §. seqq. Harppr. ad d. pr. §. de succ. n. 465. §. seqq. Goedd. ad l. Intestatus 64. de V. S. Fachin. lib. 4. contr. c. 74. Treutl. Dissp. 16. th. 1. lit. A. vol. 2. A Gerh. dec. 11. quest. 1. & alij, quos accervatim allegant Dn. Forst. d. l. n. 12. & Harppr. d. l. Et ab hac opinione in judicando non esse recedendum monet Graff. Diff. Al. Trentacinq. de substit. p. 2. c. 3. Joh. Faber ad pr. §. de succ. & alij, quos magno numero produciunt Forst. d. l. n. 3. Harpr. n. 465. Non obst. Quod verba statutorum sint stricte accipienda, uti vulgò probare conantur per l. 3. §. de negot. gest. Id ipsum siquidem negatur. Ita enim explicanda & accipienda sunt, ut menti statuentium conveniant, qui in dubio cum jure communi loqui & terminos ita accipere, prout in isto usurpantur, præsumuntur l. 5. vers. quod omnes Cod. de ll. l. in ambigua 29. D. de ll. l. 64. de R. N. In interpretatione statutorum siquidem regulariter idem, quod in cæteris legibus est faciendum, cum & ista leges sint, & iisdem annumerentur l. f. D. de decr. ab ordin. sac. l. 10. D. de decur. th. 12. sup. Et adducta l. 3. §. 6. nihil minus probatur, sed ipsis differentibus porius locus iste adverstatur; quoniam de extensione edicti agit. Nec officit, restrictivam interpretationem faciendam esse in exorbitantibus à jure communi. Respondetur siquidem; id tum verum esse, si non alia significatio est de jure recepta, ad quam se conformare velle statutorum autores præsumuntur; & si sententia est dubia; & ratio non eadem & urgens in aliis & iis, quæ non continentur expressè sub statuto. Duaren. ad l. 3. D. de acq. vel amitt. poss. Gothofr. ad l. 64. de R. N. Fachin. d. l. 4. c. 74. lib. 10. c. 29. §. lib. 11. c. 68. Treutl. diss. 1. th. 10. E. vol. 1. Niel. diss. feud. 4. th. 2. Borcholt. de V. O. c. 1. Diff. Vac. à Vac. 6. decl. 91.

29. In dubio autem anne præsumetur quis intestatus an verò testatus decessisse? A. prius, etiamsi in loco fieri soleant crebro testamenta,

D 2

Quo-

Quoniam ea quæ facti sunt & quæ in solennibus consistunt regulariter non præsumuntur *l. 1. l. 21. C. de probat. l. adseveratio 10. C. de non num. pec. l. si emancipati 9. C. de collat.* Imò facta etiam prudentissimos latent *l. 2. D. de Jur. & fact. ign. l. f. in fin. D. pro suo.* Cagnolus Alexander Jason & alij commun. *ad d. l. si emancipati. 9. C. de collat.;* M. Ant. Natta *Cons. 106. n. 5. Corn. cons. 299. n. 10 vol. 3. & cons. 197. n. 3. vol. 4.* Guid Pap. *in tr. de præsumt. n. 96* Treutl. *vol. 2. Diss. 16. ch. 1. lit. A. in fin.* Diss. Rom. *in d. l. 9. C. de collat.* Aretin. *in l. sed etsi de sua 34. D. de acquir. hered. Phil. de Gloum. Exercit. 5. th. 1. lit. A. p. 243.* Nihil huc facit §. 7. *I. de hered. quæ ab intest. def.* quem urget Phil. de Gloum.

30. Unde legitimam petens hereditatem necesse non habet probare intestatum aliquem decessisse, sed se pro piorem gradu & à lege vocatum esse,

Quoniam de Jure pertinet defuncti hereditas ad proximos. *Nov. 118.* Proinde qui intentionem suam habet in Jure fundatam, petere potest debitum. Atqui iste habet. E. Unde ab eo qui dicit alterum jure aliquo prohiberi specialiter id probari oportet *l. ab ea parte 5. in pr. D. de probat.* Et minimè exigitur ab actore, ut postquam intentionem suam probavit, etiam ostendere teneatur, nullà exceptione se excludi; sed adversarius suas probet exceptiones. *l. in exceptionibus 19. D. de probat.* Franc. Mantic. *libr. 2. de conject. ult. vol. tit. 1. Mascard. de probat. vol. 1. concl. 937.* Menoch. *lib. 4. præsumt. c. 1.* Covarruv. *2. variar. resôl. c. 6. n. 5.* Petr. Heig. *hic c. 2. n. 5.* Fachin. *lib. 6. c. 46.* Matth. Stephan. *cent. 3. quæst. Jur. 2.*

31. Sin' autem appareat adesse testamentum, istud quoq; firmum præsumitur, donec infirmetur.

Pr. J. quib. mod. test. infirm. Et aliàs ultimæ voluntates interpretatione etiam, quoad possunt, sustinentur, *argum. l. 16. de Legat. 1. l. 64. de Legat. 2. l. 8. §. 2. D. de bon. poss. sec. tab. l. 17. l. 33. de C. & D. Hotom. ad §. & unum 4. J. de hered. inst.* Ac regulariter pro validitate

ditate cujuslibet actus praesumitur Menoch. *de praesumi. & Da. passim.*

32. Unde quamdiu heres expectatur è testamento, cessat is, qui ab intestato succederet.

l. quamdiu 39. l. in plurium 70. de acqu. vel om. her. l. quamdiu 89. d. R. I. l. 6. de injust. rupt. irr. l. 4. §. 4. D. de re jud. l. 1. D. de eo quod certo loc. §. proximus 6. I. de Leg. agn. succ. l. ex testamento 2 C. unde lib. l. antequam 8. C. Comm. de succ. Nov. 27. c. 2. Nam provisio hominis tollit provisionem legis *l. f. C. de pact. conv. Decian. vol. 3. resp. 78. n. 23.* Et nihil magis debetur hominibus, quam ultimae voluntatis conservatio *l. 1. c. de SS. Eccl. Vid. ad d. l. 89. de R. I. P. Fab. Phil. Matth. Hub. Gifan. & Dion. Gothofr.*

33. Est igitur successio ab intestato hereditatis principaliter & immediatè juris constitutione, sine voluntate expressa defuncti, de latae acquisitio.

Quando enim testamentum vel planè nullum adest, vel praesens nullas habet vires, tum jus vocat ad hereditatem defuncti proximos sanguine & gradu, iisq; deficientibus alios quasi in subsidium. *§. 1. & t. t. ut & tir. seqq. I. de her. quae ab int. def. l. 1. l. 2. l. 3. l. 8. D. de her. pet. l. 17. §. 1. l. 77. de acq. vel om. her. l. 82. de her. inst. l. 2. D. ad SC. Terrull. l. 11. D. de suis & legit. l. 11. de jure patron. l. 6. l. 7. D. si quis om. causs. test. l. 47. §. f. D. de fideic. liberr. l. 3. de int. & releg.* Et non quidem omnis voluntas defuncti sic penitus removetur sed expressa *l. 8. §. 1. D. de jure Cod. l. 6. in pr. & §. 1. D. si quis om. causs. test. am. l. 2. C. de bon. ma Br. add. l. Gallus 29. §. & quid si tantum 5. D. de lib. & postb. Vasq. lib. 3. de succ. prog. in pr. f. n. 1. Val. Forst. lib. 1. c. 12. n. 1. & 3. P. Greg. lib. 43. syntagm. 1. n. 7. Don. lib. 7. c. 16. Guil. Ranchin. de succ. ab int. §. 1. n. 6.* Unde ex eà directò succedi nequit. Vid. *Don. lib. 2. comm. c. 1. Vult. ad pr. l. b. t. n. 2. & 4. & lib. 1. Jurispr. Rom. c. 74.*

34. Unde & hæc aliàs *Justa & Legitima* dicitur.

D 3

l. 3.

l. 3. §. de illo 2. ubi *Justa* incongruè exponitur ab Alc. ad l. 103. de V. S. & lib. 4. parad. c. 7. unde refutatur à Nic. Bell. lib. 3. *supp Jur.* c. 7. & Ar. Pincel. ad l. 2. C. de bon. mat. n. 6. malè etiam ab Hipp. Rimin. ad l. un. C. quando non pet. part. n. 29. convenientiùs ab Ar. Pin. d. l. & Val. Forst. lib. 1. de succ. c. 18. n. 15. & seqq.) D. pro soc. Hæc enim potissimùm juri seu legi innititur. Unde lex de tali hereditate disponere, & hac lege ad aliquem redire dicitur l. *specuniam* 3. D. si quis om. causis test. Atq; hinc legitima successio tanquam ab intestato testamentaria opponitur in jure. l. 13. in pr. l. 17. §. 7. l. 27. l. 39. l. 70. l. 77. D. de acq. vel om. her. 82. de inst. her. l. 19. D. de inoff. test. l. n. C. eod. & c. Unde non dubium in dispositione per *justam* vel *legitimam* intelligendam esse eam ab intestato d. l. 3. §. 2. D. pro soc. secundum propriam & in jure quoq; usitatissimam significationem. Accurs. ad l. *legitimam* 8. D. de her. pet. Cagnol. ad d. l. un. C. quando non pet. part. Bellon. d. loc. Val. Forst. lib. 1. c. 17. n. 14. P. Heig. d. c. 2. n. 9. de suc. l. Ar. Pin. d. loc. n. 5. & seq. Vult. ad t. I. de her. que ab int. def. n. 1. & 2. Gœdd. ad l. 130. de V. S. Diff. Alc. d. loc. Budæus ad d. l. C. 3. D. pro soc. Non obit. d. l. 130. de V. S. Non enim sub hoc tit. propria & præcipua nec usitatissima significatio semper traditur arg. l. *Labeo* 19. l. abrenationis 28. & c. Ar. Pin. ad autb. nisi tricennale n. 28. & seq. & ad l. 2. n. 5. C. de bon. mat. Dn. V. Gu. Forst. lib. 2. obs. c. 18. & sic neq; in hac l. per verba ult. Vid. Alc. ib. n. 6. Neq; obest, quòd ibi habetur non *impropiè*: id n. est non incongruè, non absurdè & c. ut quærat, non an sub propria & strictâ vel in jure potissimùm receptâ significatione legitima contineatur testamentaria, sed an absurdè secundum latiore acceptionem testamentaria legitima dicatur. Distinguitur aliàs quoq; inter voculas, Propriè, Impropiè & non impropiè sic, ut Propriè denotet naturam rei, Impropiè proprietatis contrarium, Non impropiè similitudinem & vicinitatem cum propria significatione arg. l. 1. D. de suis. & leg. Dn. V. Forst. d. lib. 1. c. 17. n. 15. Dn. V. Gu. Forst. de pact. c. 6. p. 156. Forn. ad d. l. 130. *ibidem*, Gœdd. n. 3. & 5. Rejicit istam distinctionem P. Gilken. ad §. *item* 44. l. de R. D. & ad l. 22. C. de R. V. c. 1. n. 9. ad versus quæ eam defendit. Dn. Val. Guil. Forst. l. 2. obs. c. 18.

35. Inde tamen minimè inferitur, successionem ab intestato quoad propinquos, in Jure gentium non esse fundatam.

Cuncti

Cuncti enim populi successione hâc utuntur ex ratione naturali, conjunctione sanguinis videlicet, & propenso erga pro pinquos affectu. Hinc naturali æquitate contingere *l. 1. § 4. de suis & legit.* & naturalis causa subesse *aub. in successionem C. de suis & legit.* & ratio naturalis liberis parentum hereditatem addicere asseritur. *l. cum ratio 7. D. de bon. damn.* & isti ex natura & parentum voto hereditas deberi dicitur *l. scripto 7. §. f. D. si tabul. test. null. Fac. huc l. un. C. de imp. lucr. descr. lib. 10. l. f. §. sin verò perpetuo 7. C. de Curat. sur. l. un. C. de his qui ante apert. tab. l. f. §. 7. C. de Cod.* Et non liberorum tantum sed & parentum & collateralium successio in jure natura vel gentium fundata est. Utrobique enim ratio naturalis quoque è jure sanguinis petita locum habet, quæ svadet, ut ad proximos cognatos potius quam alios hereditas deveniat. Probaturque *per d. l. un. C. de impon. lucr. desc. lib. 10. Nov. 1. in prafat. §. f. C. i. §. 2.* Ipsa proinde successio è jure natura vel gentium est. Ast modus succedendi è jure civili. Quod determinat quo ordine qui quibus præferendi sint. *Ofv. Hil. lib. 9. Don enucl. c. 10. A. & lib. 19. c. 4. V. Diss. Vasq. 3. ill. quest. 100. n. 2. Alex. Picen. ad Rub. l. de test. p. 6. A. Fab. 1. l. P. 1. 7. pr. 5. illat. 2. successione hanc juri Civili unice attribuentes. Vult ad pr. l. de hered. que ab int. n. 19. Ranchin. de succ. §. 1. n. 7. statuentes à jure G. quidem originem trahere formam autem à jure Civili.* Si tamen per formam non essentialem sed tantum accidentalem determinationem intelligunt excusari possunt. Aliter *diff. Gothofr. add. l. 7. D. de bon. damn.* quoad parentum nimirum & collateralium successione. Nec obstat *l. 15. in pr. D. de inoff. test. d. l. 7. si tab. test. null. test.* Ictus Papinianus enim non negat naturalem rationem subesse, si casus contingat, sed utrobique loquitur de ordine communi mortalitatis & voto parentum; hinc quasi non deberi dicit. Unde luctuosa dicitur hereditas *l. f. C. de inst. & subst. tristis successio §. 2. l. de Stico Terrull.* non grata hereditas sed triste lucrum. *l. f. C. Comm. de succ. Don. lib. 19. c. 7.* ibique *Ofv. Hill. D. Cuj. lib. 8. observ. c. 23. Claud. de Battand. de legiti. c. 14. n. 2. & seqq.*

36. Est autem successio ab intestato de Jure Romano duplex, Civilis & Pratoria.

Diffe-

Differentias utriusq; speciei persequuntur Don. *lib. 7. c. 14.* Phil. Malsin. *ad rub. C. qui admitt. Sc. n. 510. & seqq.* ubi 15. refert. V. Forst. *lib. 1. c. 5. de succ.* qui 16. Potissimæ apparebunt è seqq.

37. Civilis est, quæ ex legibus, SCtis & constitutionibus principum introducta est. Et vel est Juris veteris, vel novi. Illa itidem vel vetustissimi, è l. 12. tabul. vel paulò recentioris, attamen Novellâ 118. Justin. prioris,

l. 1. & seqq. D. de hered. petit. è l. 12. tabul. (quæ *sup. in th. 2.* relata succedebant tantum agnati *l. 1. in pr. D. unde cogn.* seu per sexum virilem propinquitate conjuncti *Caj. lib. 2. Inst. t. 8. §. 3.* Quorum duplex ordo; Descendentium, suorum *l. ult. §. proximiores 3. D. de grad. & affin. l. filius 2. D. de suis & legit.* Et Collateralium, qui specialiter agnati dicuntur. Inter quos interpretatione prudentium consanguinei primum locum acceperunt. *Paul. lib. 4. sent. tit. 8. §. 3. & seqq. Cai. d. loc. Vlpian. in fragm. t. 26.* Hinc ex *L. 12. tabul.* ad liberos matris intestatæ hereditas non pertinebat, quia foemina suos heredes non habent, *Vlpian. d. loc. §. 6.* nec liberos in potestate *§. femina 10. I. de adopt.* Neque intestati filii hereditas ad matrem. *Vlp. d. loc. §. ult.* Hæc jura posterioribus temporibus valdè immutata fuerunt & quatuor ordines, secundum Don. *lib. 9. com. m. c. 1.* usurpati, cognatorum, conjugum, servorum & filci, circa quos quænam fuerint jura è *tt. I. D. & C.* qui ad hanc materiam spectant; patet.

38. Novi juris quæ est desumitur potissimum è Nov. 118. Justin. quoad propinquos. Sunt autem ordine quinq; succedentium ordines, Descendentium, Ascendentium, Collateralium, Conjugum & Filci.

Cum enim successio hæc deferatur vel Jure sanguinis potissimum accedente tamen Jure Civili potissimum illo succedunt.

1185

Sunt tres piores ordines. *sup. eb. 35.* circa quos olim erat jus varium ac perplexum; Justinianus autem ista *Nov. 118.* certum reddidit, illudque vetus in plurimis correxit; ut quaestionum de hac materia decisiones non ex aliqua lege anteriore, sed hac novellâ peti debeant. Vult. *bic n. 18.* Hoc jure posteriore seu Civili succedunt posteriores, ob priorum defectum & favorem succedentium. Et quamvis fiscus non propriè succedat, neque hereditatem acquirat, sed potius bonavacantia occupet, secundum *Dd. in l. 3. §. cum ex causa 4. D. de jure fisco.* solet tamen succedentibus annumerari, eò, quod in effectu nihil ab heredibus differre videatur Menoch. *de adip. poss. remed. 4. n. 299. & seqq.* P. Heig. *ad t. I. de bon. poss. n. 51. & seqq.*

39. Prætoria successio dicitur, quæ per jus prætorium introducta est, Juris Civilis emendandi vel confirmandi gratiâ.

pr. J. de bon. poss. l. 6. §. 1. D. eod. Prætor emendavit (seu supplevit ut exponunt Hotom. *ad d. pr. en. 1.* & Vult *n. 2. M. Wesenbec. n. 1. & 4. A. Matth. aliter Schneidevv. ad d. pr. n. 5. Harppr. n. 20.*) per Bonorum poss. unde liberi, Unde cognati, Contra tabulas &c. eos ad successiones admittens, qui de Jure Civili non admittebantur. Confirmavit per Bon. poss. Unde legitimi, Secundum tabulas &c. eos vocans, qui de jure civili quoque vocabantur; verum jus civile ex ea parte aliquatenus infirmum videbatur, deficiente videlicet ex eo promtissimo & perfectissimo auxilio. Dn. Val. Forster. *de hered. lib. 2. c. 27. & seq. Vultej. d. loc. Harppr. d. loc. Schneidevv. ad d. pr. n. 5.* Quando verò aliquis propter aliquod commissum à jure Civili hereditatem capere prohibetur, ut pote rei capitalis damnatus neque restitutus de Jure Prætorio etiam non succedit. *l. 2. §. 1. l. 13. D. de bon. poss. Dn. Forst. d. lib. 2. c. 28, n.*

40. Et contingit ea per Bonorum possessionem. Quæ definitur jus persequendi retinendique patrimonij seu rei, quæ cujusque, cum moritur, fuit,

l. 3. §. bonorum 2. D. de bon. poss. Et dicitur aliquando in Jure converse possessio bonorum *l. 4. §. 1. D. de off. ejus cui. mand. est jurisd. ali-*
quando

E

quando simpliciter possessio l. 6. in pr. D. h. t. l. 21. §. 1. D. de Scto Silan.
Unde Bonorum possessio unum nomen vix videtur l. 3. D. h. t. V. Forst.
d. lib. 2. c. 24. n. 11. Dn. Val. Guil. Forst. *met. Iust. p. 1. disp. 16. th. 1.* Dona
lib. 7. c. 14. Dist. Sichard, *ad rubr. C. qui adm. ad bon. poss. n. 19.* Mynf.
ad rub. J. h. t. Hotom. 9. obs. 10. quamvis parum referat, pro una an
duab. vocibus habeatur. Harppr. *ad d. pr. n. 4.* Differt autem pluri-
mum à possessione rerum, de qua sub tit. *de acquir. vel am. poss. & simil.*
agitur. Hæc plurimum facti habet & nudam rerum singularium de-
tentionem. complectitur l. 1. in pr. §. 3. & 4. D. d. t. l. 19. D. Ex quib.
causs. maj. l. 12. D. de capt. & possl. rev. illa tota juris est l. 19. D. de V. S. &
dominium universitatis concernit l. 1. l. 3. D. h. t. Unde definitur Jus,
seu titulus, quo acquiritur patrimonium vel res defuncti, seu in e-
jusdem universum jus succeditur, in commoda & incommoda d. l.
1. d. l. 3. D. h. t. Hinc bonorum possessio absolute hereditas vocatur l. f.
C. Qui adm. ad bon. possl. & prætor eam dando ad hereditatem vo-
care asseritur in pr. J. h. t. Fac. hucl. 19. §. 7. D. de C. & D. l. 1. §. 7. D.
ad SC. Trebell. l. 138. de V. S. Et ratione effectus non differunt heres
& bonorum possessor: quamvis alias distinguantur. Quod ille di-
recto ipso jure succedat, hic non ita; unde hic jus persequendi & re-
tinendi &c. habere dicitur. Prætor enim nequit heredem facere,
ipso jure pr. J. h. 3. vers. quos autem solus. Ut scilicet aliquis per se
statim adipiscatur patrimonium defuncti, ipso jure absque facto
prætoris decernentis, ut textum istum explicant Bellon, 1. Supput.
10. & Hillig. lib. 7. c. 14. d. quamvis variè Jcti sentiant. Vid. Fach.
5. Controv. 72. & 13. c. 19. Ille ordinaria civilia & directa habet reme-
dia; hic extraordinaria, prætoriam & utilia; quibus tamen idem con-
sequitur, quod ille actionib. civil. l. 2. D. de poss. her. per. Vid. V. Forst.
d. lib. 2. c. 24. n. 2. & 7. Gothofr. *ad d. l. 3. §. 2. D. h. t. de bon. possl.* Don.
lib. 7. comm. c. 24. Paul. Bus. *ad l. 1. & 2. D. h. t.* Hier. Treutl. *völ. 2.*
disp. 15. th. 1. c. Harppr. *ad pr. J. h. t.* Melch. Kling. *ibid.*

41. Eaq; duplex perhibetur, Edictalis & Decreta- lis.

Quoniam expressè in ll. ita distinguitur, & utriusque mentio
fit. Edictalis in l. 3. §. 8. D. de bon. possl. l. 1. §. 4. D. si tab. test. null.
exstab.

ex tab. l. 30. §. 1. D. de acquir. vel om. hered. Decretalis in l. 1. §. decretalis 7. D. de success. edict. l. 2. §. 11. D. ad SC. Terul. l. 2. §. 1. D. quis ordo in poss. serv. Differuntque Edictalis tantum ex Edicto prætoris, mortui etiam, descendit. Decretalis autem requirit decretum (quod plurimum ab Edicto differt. Don. 1. comm. 9. Hotom. ad §. sed & quod principi 6. l. de N. G. & C. Vult. 1. Jurispr. 2.) prætoris vivi d. l. 3. §. 8. D. de bon. poss. Don. 7. c. 14. Røvard, Protribun. c. 8. P. Fab. ad l. 71. de R. 7. Et potissima differentia apparebunt è seqq. Unde datur Edictalis absque Decretali l. 1. §. 1. D. Quis in ordo in poss. serv. d. l. 1. §. 4. D. si tab. test. null. & Decretalis absq; Edictali (in specie scilicet tali) l. f. §. sin autem ex alia 3. C. de curat. fur. Accurs. ad l. 1. v. transactio C. qui adm. ad bonor. poss. Wesenbec. in parat. D. de bon. poss. n. 11. P. Heig. ad b. t. 7. n. 6. Don. c. 7. c. 14. & ad l. pen. & ult. C. qui adm. & c. p. 45. & seqq. Duar. h. t. de bon. poss. c. 5. Fachin. lib. 13. c. 36. Vult. 1. Jurispr. c. 75. n. 7. Gothofr. ad. d. rub. D. de bon. poss. P. Gregor. 43. Synt. 2. n. 6. P. Gilken. de prescr. p. 3. c. 1. n. 9. seqq. & Harppr. ad pr. l. b. t. J. Nicol. disp. l. 20. th. 3. Robert. 3. animadv. 9. Diss. Dn. Valent. Forst. 2. de success. c. 26. Zoanett. restit. ad D. c. 2. Forcatul. necym. dial. 11. Arum. disp. D. 19. th. 1. Iis, quæ objiciuntur, satisfaciunt P. Gilken, & Fachin. d. loc.

42. Edictalis est, quæ ex solo edicto prætoris competit absq; causæ cognitione,

d. l. 30. §. 1. D. de acq. vel. om. hered. d. l. 1. §. 4. D. si tab. test. null.
 Unde hæc simpliciter & de plano petitur & agnoscitur, & dies ejus cedunt, quibus etiam non sedet prætor l. 2. §. 1. D. Quis ordo in bon. poss. Heig. d. loc. Vult. d. libr. 1. Jurispr. c. 75. n. 7. Harppr. d. loc. n. 10. Nuda enim testatio apud inferiorem etiam magistratum hic sufficit l. f. C. qui adm. ad bon. poss. Aditione autem vel pro herede gestione extra judicium non acquiritur l. 1. C. de jur. delib. Repudiatione verò ubivis facta, & per alium etiam amittitur l. 1. §. 3. 6. 10. 11. D. de success. Ed. Don. d. lib. 7. c. 14. Bellon. 2. supp. 15

43. Ea; est vel Ordinaria vel Extraordinaria,

Ordinaria dicitur quæ defertur certâ parte edicti prætoris. Extraordinaria quæ non certâ. Vult. *d. l. i. c. 75. n. 8.*

44. Ordinaria etiam duplex est; vel enim defertur intuitu testamenti vel ab intestato.

pr. l. l. 6. §. 1. D. b. r. de bon. poss. l. 1. § 7. D. quis ordo in poss. d. l. 1. §. 1. tab. test. null. l. 70. D. de acq. vel. om. hered. Harppr. ad d. pr. l. b. t. n. 10.

45. Illa ex testamento rursus duplex est aut secundum tabulas aut contra tabulas.

41. Et ista quidem secundum tab. defertur juxta voluntatem testatoris expressam omnibus jure scriptis vel nuncupatis hered. §. Sunt a. i. b. r. de bon. poss. §. t. t. D. §. C. de bon. poss. sec. tab. Et hæc necessaria non videtur. Vult. *d. c. 75. n. 8.* Ea autem contra tabul. datur contra testamentum patris defuncti liberis præteritis, suis & à potestate patriâ liberis nec in adoptionem datis, posthumis natis & adoptivis non mancipatis, ad evertendum testamentum *d. §. summa. l. i. b. r. §. emancipato. 53. I de exher. lib. l. 1. pr. §. §. 6. l. 19. D. de bon. poss. cont. tab. l. 1. §. 2. C. cod. l. 17. C. de Coll. Quo everso vel rescisso, liberi ab intestato succedunt *l. 8. §. l. 13. D. de bon. poss. cont. tab. d. l. 17. C. de coll.* Et hæc, quamvis contra testamentum directa sit, dicitur tamen extestamento esse *d. §. summa. f. b. r.* quia locus ei esse nequit nisi testamento præcedente. Em. Costa. *ad l. Gallus 29. §. §. quid sit tantum 5. p. 3. n. 131. D. de lib. §. postb. Vid. Heig. ad hunc tit. Inst. n. 12 Harppr ad d. §. sunt a. Vult. d. c. 75. n. 8. §. seqq.**

46. Ab intestato Bonorum possessio datur, quando vel testamentum non factum est, vel factum quidem, quod tamen nec jure Prætorio suscipitur.

Hujus generis olim octo erant bonorum possessiones *d. §. summa. l. 1. f. b. r. f. Unde liberi suis (quamvis his non necessaria) & emancipatis pariter competens l. 1. §. §. l. 4. l. 5. D. si tab. test. null. l. 1. §. ult. quis*

quis ord. in poss. serv. §. emancipati 9. I. de her. que ab int. Ulp. in fragm. t. 28. §. liberis 7. Unde legitimi agnatis tributa, defuncti liberis non existentibus. l. 1. §. t. t. D. & C. unde legit. l. 15. D. unde cogn. §. 7. I. de succ. cogn. III. Unde decem persone decem personis istis, quæ extraneo manumissori præferuntur, patri, matri, avo, aviæ, filio, filia, nepoti, nepti, fratri, sorori competens. IV. Unde cognati proximis cognatis data l. 1. §. t. t. D. unde cognat. V. Tanquam ex familia familia seu agnatis patroni. Ulp. in fragm. d. t. 28. §. intestatio. VI. Unde patroni, patronæ, & liberi d. §. sum a. 1. §. seq. vers. quumq; antea. Ulp. d. loc. VII. Unde vir & uxor l. un. D. & C. unde vir & ux. d. loc. VIII. Unde cognati manumissoris cognatis patroni patronæq; quoad bona liberti, assignata Ulp. d. loc. Ex hisce Justinianus retinuit tantum, quatuor, i. 2. 4. & 7. & duas illas, ex testamento contra tabulas & secundum tab. & ita sex: cæteras tanquam supervacuas sustulit §. sed eas quidem 2. l. b. t. Vid. Heig. Harppr. Hotom. Vult. ad d. §. sum a. f. b. t.

47. Extraordinaria dicitur, quæ certâ Edicti parte specialiter & nominatim non stabilita quasi extra ordinem defertur.

l. un. D. ut ex ll. SC. bon. poss. det. Hæc in subsidium specialis alicujus legis, SCti, vel constitutionis principis ex novo jure, vel ex testamento vel ab intestato defertur. Vult. d. c. 75. n. 9.

48. Decretalis est, quæ ex decreto & causâ cognitâ datur pro tribunali à prætore.

d. l. 3. §. 8. D. de bon. poss. l. 2. §. 1. D. quis ord. in poss. Et quamvis quidem & hæc ex edicto detur, non tamen tantum ex edicto, sed ita, ut necessario requiratur decretum magistratus, & sine hoc non competat. Unde ex eo nomen accepit. Sicut & c. tractus quidam consensu, quidam re & c. perfici dicuntur. §. f. I. de oblig. Don. 7. c. 14. Duar. ad t. D. de bon. poss. c. 5. Heig. d. loc. n. 6.

49. Hujusq; ttes sunt species potissima, Carboniana, Ventris nomine & Litis agnoscendæ sive ordinandæ causâ.

Carboniana datur liberis impuberibus, qui liberi defuncti negantur, controversiâ in tempus pubertatis delatâ t. t. D. & C. de Carbon. Ed. Paul lib. 3. sentent. 1. Don. d. lib. 7. c. 14. Ventris nomine datur mulieri, quæ se ex defuncto marito prægnantem dicit t. t. D. de ventre in poss. mit. ibid. Wesenbec. in pat. Harppr. ad pr. I. b. t. n. 16. Litis agnoscendæ sive ordinandæ causâ decernitur filio emancipato exheredato, qui de inofficioso acturus est l. 6. §. ult. l. 8. in pr. D. de Inoff. test. Datur verò aliàs Decretalis quoq; in specie l. 18. in f. C. de jur. delib. & l. 5. D. de bon. poss. cont. tab. Heig. d. l. n. 7. Harppr. n. 14. & seqq.

50. Et Decretalis per l. f. C. Qui adm. ad bon. poss. sublata non videtur.

Loquitur enim ea constitutio de Edictali tantum: & quoad istam tria tantum ibi tolluntur, solennitas verborum, discrimen magistratum adeundorum petitio, & datio. Non autem de Decretali. 1. Quoniam decretum verborum inanum captio dici nequit. 2. per l. 18. §. fin. C. de Jur. del. 3. l. 2. C. de Carbon. Ed. quæ recentiores sunt d. l. f. Don. d. loc. Duar. ad b. t. D. de bon. poss. c. 5. Fachin. lib. 5. c. 74. & lib. 13. c. 36. Walth. i. misc. 24. J. Niel. d. disp. 20. I. t. 3.

51. Eritne autem hodie adhuc aliquis usus Bonorum possessionis? A.

Et eam necessariam duobus in casibus (1. quando filius emancipatus præteritus cum causæ expressione petit successione contra testamentum. 2. quando conjux conjugum succedere vult, non obstantibus liberis, nec agnatis neq; cognatis *l. un. C. unde vir & uxor.*) volunt Accurs. ad leg. final. C. de lib. præter. & Novell. 1. Sichard. ad rub. C. qui adm. ad bon. poss. n. 6. & seqq. Et generaliter necessariam esse

esse, quando heres renunciavit juri adeundi ex Jure Civili, vult Bl. ad d. rub. C. Utilis quoq; est in multis; liberalius enim cum bonorum possessionibus Prætor, quam cum heredibus Jus Civile agit. Heig. adh. t. l. n. 4. & seq. Donell. ad d. rub. C. Qui adm. & c. n. 7. u. & seqq. & lib. 7. c. 14. Ant. Cont. de hereditat. & bon. poss.

52. Duabus dictis successio-
num ab intestato speciebus Civili & Prætorix hodiè quoque alix ad-
junguntur;

Ut Consuetudinaria, Feudalis, per Statuta, Saxonica, Anomala. Illæ duæ tamen manent potissimæ. Vid. P. Heig. de succ. l. c. 2. Muscul. de succ. conv. cl. 1. membr. 1. concl. 1.

53. Methodus in hac successio-
num ab intestato materiã convenientissima habetur secundum quin-
que succedentium ordines supra th. 36. propositas. Quæ & in seqq. Disputatione observabitur, præmissã
tamen graduum cognationis doctrinã,

Hæc enim summè necessaria videtur ad successio-
num ab intestato materiã convenientissima habetur secundum quin-
que succedentium ordines supra th. 36. propositas. Quæ & in seqq. Disputatione observabitur, præmissã
tamen graduum cognationis doctrinã,

SOLI DEO GLORIA.

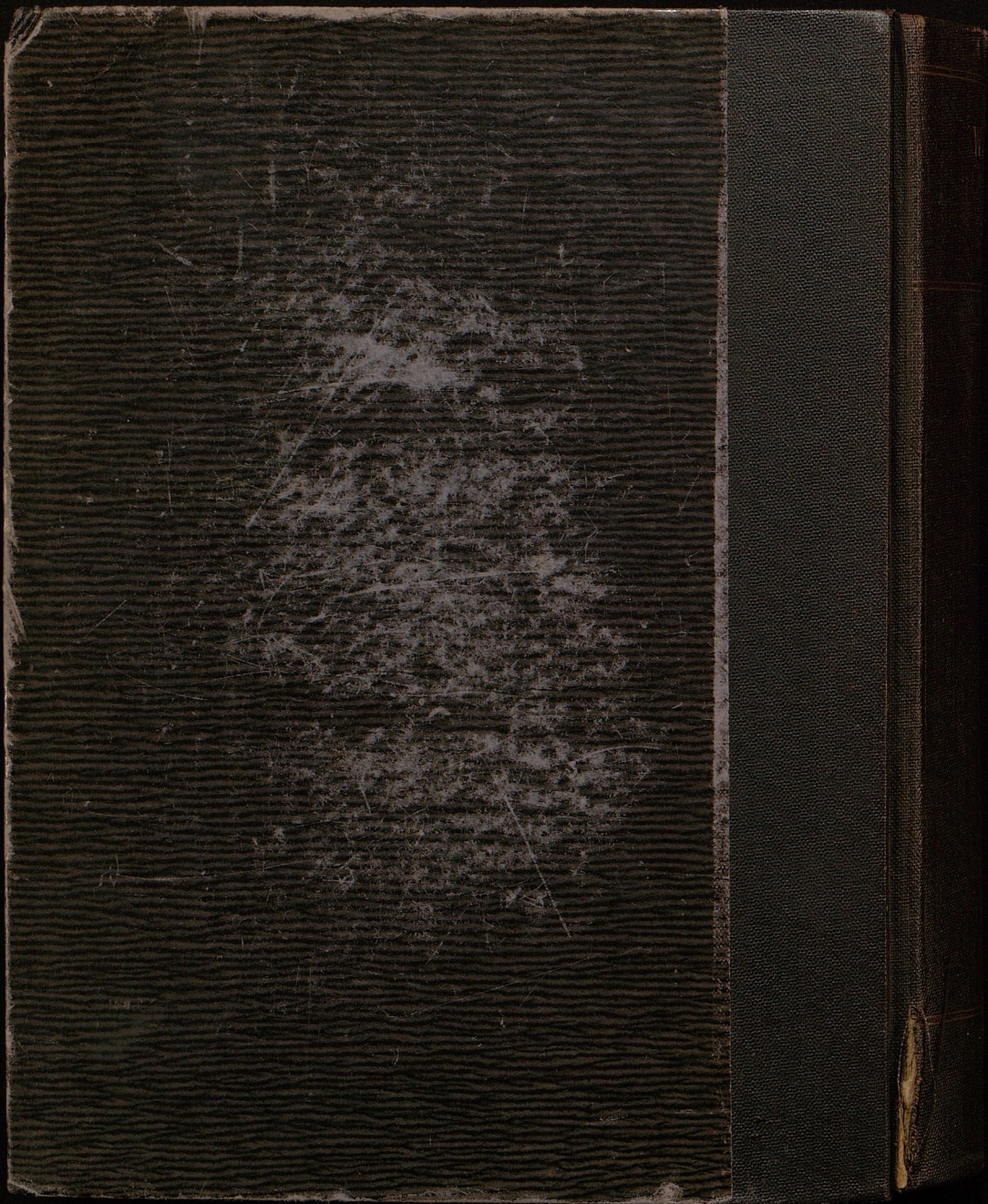

X 2615918

VJ 17

adine
inte-
rocef-
ti non
hanc
us;

so jun
tentia
s. & el
ter deli
t, si fen
etic ipf
cessari
ententi
mar. Tit
38. Ad

est aliu
men

DEO OPTIMO MAXIMO FORTUNANTE ¹⁰

Collegij Juridici ³

Successionum ab intestato ^{31.}

DISPUTATIO PRIMA ¹⁶⁴⁵

De

GENERALIBUS ET BONORUM POS- SESSIONIBUS,

In Celeberrima Academia Wittebergensi

PRÆSIDE

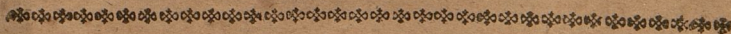
AUGUSTINO STRAUCHIO,
J. U. D. & P. P. & c.

Respondente

JOH: FRIDERICO à Burchersroda
Equ, Thuring.

Habebitur

ad d. XI. Januarij, Horis matutinis,
in Auditorio Jctorum.

WITTEBERGÆ

Typis JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr,
clæ Io c XLV.

XXX

C5